

รายงานการประชุมสภาารัฐธรรมนูญ

(ทำหันทนคณบัญญัติ)

ครั้งที่ ๓๐๔

วันพฤหัสบดี ที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๕.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ : ประธานสภาาร่างข้อบัญญัติสำหรับเงิน
วันมีสมาชิกรัฐสภาประชุม ๑๖๐ คนครบ
องค์ประชุมแล้ว ข้าราชการไทยเข้า
การประชุมทำหันทนคณบัญญัติต่อไป
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประ-
ทับใน

ที่ ๒๒. ๓๐๐๓๖/๒๕๖๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง นายกรัฐมนตรีสั่งการกระทรวงมหาดไทย นายเลียงฮ้อ แซ่เล้า โดยอาศัยอำนาจ

ตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร

กราบเรียน ประธานสภาารัฐธรรมนูญ

สั่งถึงมาด้วย สำนักคำสั่งให้กระทรวงมหาดไทย นายเลียงฮ้อ แซ่เล้า

ด้วยนายกรัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรีโดยคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม

๒๕๖๔ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดการกระทรวงมหาดไทย นายเลียงฮ้อ แซ่เล้า โดย

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ดังแจ้งตาม

สำนักคำสั่งที่ส่งมาพร้อมน



LIRT

จึงเวียนมา เพื่อขอแก้ไขร่างให้สภาวาระรัฐธรรมนูญทราบ ตามความใน
วรรคท้ายของมาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) ออมพล ส. ธนะรัชต์

(สฤษดิ์ ธนะรัชต์)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

คำสั่ง

ให้ประหารชีวิต นายเลียงฮ้อ แซ่เล้า

ท้ายปรากฏการลอบสวนเป็นทนายชื่อกว่า นายเลียงฮ้อ แซ่เล้า เชื้อชาติ
และสัญชาติจีนไ้กระทำการมอ้นเป็นภย ขอนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร
ด้วยการผิดใช้เรือออกกว่าหนาย ซึ่งเป็นนายเสพยศก่อนแรงรายทำลายนสสุขภาพ
ชอนามยของเสพยศก้งในทางวางกายและจิตใจ เจาหนาทการวางจยทวไ้พร้อมก้ง
ของกลาง เช่นเครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิต พร้อมก้วยผลิตภณชาเชโรนเป็น
จำนวนมาก ไ้ ณ ถานทอชยชองนายเลียงฮ้อ แซ่เล้าเอง นอกจากนยยังมีพยาน
บุคคลนยชนนโดยปราศจากข้อสงสัย นายเลียงฮ้อ แซ่เล้าไ้ประอาชกรรมอนแรง
รายนมาเป็นเวลากวาท

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร และ
โดยมติคณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๐๔
จึงให้กระทรวงมหาดไทยจัดการประหารชีวิต นายเลียงฮ้อ แซ่เล้า เพื่อยุติ
ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และสวัสดิภาพของประชาชนนยไป
ให้กระทรวงมหาดไทยปฏิบัติตามคำสั่งนี้ โดยเร็วที่สุด

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๐๔

(ลงนาม) ออมพล ส. ธนะรัชต์

(สฤษดิ์ ธนะรัชต์)

นายกรัฐมนตรี



LIRT

(ที่ประชุมครั้งที่)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :

ข้อไประเบียบวาระที่ ๒ รับรองร่างข
การประมุขสภาาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่
นิตยบัญญัติ ครั้งที่๘๘ และครั้งที่๑๐๐
มีท่านผู้ไปขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประกร
ไว้โดยข้าง

(ไม่มี สมาชิก ขอ แก้ไข เปลี่ยน
แปลงประการใด)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :

เมื่อไม่มีผู้ไปขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงประ
การใดแล้ว ขาพเจ้ากตอวาทประชุมใน
รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๘๘
และครั้งที่ ๑๐๐ แล้ว

รับขบวาระที่ ๓ ร่างพระราช
บัญญัติธรรมนูญชั่วคราวแห่งชาติพ.ศ....
ซึ่ง คณะ กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ พิจารณา
เสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระ
ที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๘๒๗/๒๕๐๔

สภาาร่างรัฐธรรมนูญ

๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญชั่วคราวแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งทส่งมาขวย ร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญชั่วคราวแห่งชาติ พ.ศ. พร้อม

กวยชนทกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามกตประชุมสภาาร่าง รัฐธรรมนูญ ใน ฐานะเป็น รัฐสภาทว หน้าที่ นิตยบัญญัติ
ไว้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญชั่วคราวแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรียื่นเสนอ) และตั้งกรรมาธิการร่วมขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
ประกอบขวย

๑. นายสุภัค พาดเชพพน
๓. พลอากาศเอก บุญชู จันทร์เกษยา
๓. นายบุญส่ง เลิศกุล
๔. หลวงประภคมนตรีลา



- ๕. นายพ่วง สุวรรณรัฐ
- ๖. นายวิเชียร กุณวชิร ฌ ธิษุณยา
- ๗. พลเอก หลวงสถิตย์กฤตการ
- ๘. พลเอก สุรจิต จารุเศรณี
- ๙. หลวงอรชรปรีชาชนูปถัมภ์

ที่ประชุมกรรมการ ได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการ และ นายกุสิต พาดิชพัฒน เป็นเลขานุการกรรมการ
 ยืนยัน คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
 กราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมสภาวาระรัฐอรรณพผู้พิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลเอก จ. จารุเศรณี

(สุรจิต จารุเศรณี)

ประธานกรรมการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พ.ศ.

ตามที่ประชุมสภาวาระรัฐอรรณพในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่โดยพฤตินัย
 ลงมติขอสภาวาระร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พ.ศ. (คณะ
 รัฐมนตรีเป็นฝ่ายเสนอ) และทรงกรมการวิสามัญชนคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
 ยืนยันได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาทั้งข้อไป

- ๑. คณะกรรมการได้เลือก พลเอก สุรจิต จารุเศรณีเป็นประธานกรรมการ
 ธิการ และนายกุสิต พาดิชพัฒน เป็นเลขานุการกรรมการ
- ๒. ผู้ก่อกองรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ช.แจ่มแทนคือนายประมวธ อุดมพนันท์
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เปลี่ยนแปลง



LIRT

๕. ปราบกฏผลของการพิจารณาบังคับข้อไปน	
ข้อร่างพระราชบัญญัติ	มีการแก้ไข
คำปรารภ	”
มาตรา ๑	”
มาตรา ๒-๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ การกำหนดที่ดินให้เป็น	
ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ทวิ - มาตรา ๕ ขัด้ว	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
หมวด ๑ ทวิ คณะกรรมการอุทยาน	
แห่งชาติ	”
มาตรา ๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๖ ทวิ - มาตรา ๖ ฅ	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๘-๑๖	กรรมาธิการตัดออก
หมวด ๒ การคุ้มครองและดูแลรักษา	
ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗-๑๘	กรรมาธิการตัดออก
มาตรา ๑๙-๒๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	กรรมาธิการตัดออก
มาตรา ๒๔-๒๕	มีการแก้ไข



มาตรา ๒๕ ทวิ

หมวด ๓ เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๖

มาตรา ๒๗

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘-๒๙

มาตรา ๓๐

มาตรา ๓๑

มาตรา ๓๒

มาตรา ๓๓

มาตรา ๓๓ ทวิ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๔

๕. ได้เห็นชื่อร่างพระราชบัญญัติตามที่ใหม่ การแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกัน
บนทงกันด้วยแล้ว.

กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

กรรมาธิการตัดออก

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

กรรมาธิการตัดออก

มีการแก้ไข

กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

(ลงชื่อ) ดุสิต พานิชพัฒน์

(นายดุสิต พานิชพัฒน์)

เลขานุการ



ร่าง
พระราชบัญญัติ
(ธรรมชาติ)อุทยานแห่งชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย (ธรรมชาติ) อุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ (ธรรมชาติ) อุทยานแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “ที่” (หมายความว่า พื้นที่อันทั่วไป และที่) หมายความว่า รวมถ้ง (ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บ้าง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และกษายทะเล) สังกัธรรมชาติที่อยู่ในที่นั้นด้วย

(๒) “(ธรรมชาติ) อุทยานแห่งชาติ” หมายความว่า ที่ดินที่ใดกษาคิน (ซึ่งไว้) ให้เป็น (ธรรมชาติ) อุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) “ไม้” หมายความว่ารวม (ตลอด) ถึง พริก ไม้ (สัก และไม้สน) ทุกชนิด ทั้งที่ เขตนัน เขตนอก เขตนอก (รวมทั้งไม้ในทุกลักษณะ ป่าสน และหวายทุกชนิด ตลอดจนราก ไม้ คอ เค็ม ปลาย และกิ่งของสิ่งนั้น ๆ ไม่ว่าจะได้ทำการแปรรูป หรือถูกตัด เลื่อย ผ่า ถาก ชัก หรือกระทำโดยประการอื่นใด) ตลอดจนส่วน ต่าง ๆ ของไม้

(๔) “สัตว์” หมายความว่า (ว่า) ถึง สัตว์ (ป่า) ทุกลักษณะ (สัตว์น้ำ และ ให้หมายความว่ารวมถึงซากสัตว์ ไข่ นก ไข่ นก งา กราม ขน ขน กระจุก ขน รังนก ครก น้าง มวลต่างดาว) ตลอดจน ส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ สิ่ง (อื่น ๆ ซึ่ง) ที่เกิดจากสัตว์ (นั้น ๆ) และสิ่งกสิกรรม

(๕) “ปลัดขันธ์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร)

(๖) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า (เจ้าพนักงาน) ผู้ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติ

(๗) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

(๘) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกำหนดที่ดินให้เป็น (ธ ธรรมชาติด) ทยานแห่งชาติ

มาตรา ๕ ทวิ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพ ธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมเพื่อสงวนไว้ให้เป็น ประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน ก็ให้มอบอำนาจกระทำโดย

ประกาศพระราชกฤษฎีกา และให้มณฑลแห่งใดแสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแก่
 ทั่วยพระราชกฤษฎีกาคด้วย บริเวณที่กำหนดนั้นเรียกว่า "อุทยานแห่งชาติ"

บทนี้ทรงกำหนดให้เช่นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีอยู่ใน

กรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทวงกรมือง

มาตรา ๕ ทวิ การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือ

บางส่วน ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีมิใช่เป็นการเพิกถอน

อุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มีแผนผังแสดงเขตเปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราช-
 กฤษฎีกาคด้วย

มาตรา ๕ จัตวา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใหม่หลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมาย

หมายอื่นแสดงเขตอุทยานแห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็น

เขตอุทยานแห่งชาติ

หมวด ๑ ทวิ

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการ (กลาง
 อรรถชาติ) อุทยานแห่งชาติ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธาน อธิบดี
 กรมป่าไม้ (อธิบดีกรมโลหกิจ อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรม-
 ทางหลวงแผ่นดิน อธิบดี) ผู้แทนกรมมหาดไทย (อธิบดีกรมตำรวจ) ผู้แทนกรมที่ดิน
 และ (บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิอื่น) กรรมการอื่น ไม่นเกิน สิบเอ็ด คน ซึ่งคณะรัฐมนตรี
 แต่งตั้ง (เป็นกรรมการ)

มาตรา ๖ ทวิ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจไต่ถามถึงข้อใด
มาตรา ๖ ตรี นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ ตรี
กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไต่ถามโทษจากรัฐโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิด
ที่เนื่องสุไทย หรือความผิดก่อนได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้แทนได้
กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าที่

สภากันแทน

มาตรา ๖ จตุร การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มา
ประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน
ในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งไม่มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน

ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มคนอื่นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖ เฉลย การประชุมทุกคราว ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่า
กึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๖ ฉ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ
อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๗ (ให้) คณะกรรมการ (กลาง) ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ (มี (อำนาจ) ทักท้วง) ให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีในเรื่อง ต่อไป

(๑) (พิจารณาและทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่า ทักท้วง) การ กำหนด ทักท้วง ให้ เป็น (ธรรมชาติ) อุทยานแห่งชาติ และ การ ขยาย หรือ (ควรง) การเพิกถอน (สภาพธรรมชาติ) อุทยานแห่งชาติ

(๒) (วางระเบียบเพื่อ) การคุ้มครอง และดูแลรักษา (ธรรมชาติ) อุทยาน แห่งชาติ (ทั่วราชอาณาจักร)

(๓) เรื่อง รัฐมนตรีปรึกษา

(ระเบียบของคณะกรรมการกลางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา)

(มาตรา ๘ เมื่อคณะกรรมการกลางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติพิจารณาและ ทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่า ทักท้วง ทักท้วงกำหนดให้เป็นธรรมชาติอุทยานแห่ง ชาติ แล้วรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้รัฐมนตรีตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่ระดมการสำรวจ นายอำเภอ หรือปลัด อำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอท้องที่ที่ทำการสำรวจตามผลของการ ระดมการสำรวจใคร่บุคคลอื่นบ้างไม่จำกัดหรือบ้างไม่จำกัดแห่งท้องที่ที่ทำการสำรวจ หนึ่งคน และบุคคลทรงคุณวุฒิสองคน เป็นกรรมการ เพื่อทำการสำรวจ สอยสวนและพิจารณากำหนดเขตที่คนจะจัดให้เป็นธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ รวม ทั้งพิจารณาด้วยว่าที่คนที่อยู่ในเขตดังกล่าวเป็นต้นของรัฐ หรือเป็นต้นที่บุคคลใดมา ตามกฎหมาย

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ในกรณีที่มีผู้ว่าราชการจังหวัด หลายคนเป็นกรรมการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีอาวุโสเป็นประธานกรรมการ

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๘ ประกาศในเขตระเบียบของท้องที่ ที่ทำการสำรวจโดยมีประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่สถานีรถไฟ และที่ชุมนุมชน ในตำบลที่อยู่ในเขตสำรวจทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบวันก่อนทำการ สำรวจ



ประกาศของ คณะกรรมการ ดังกล่าว ให้ระบรายชื่อและตำแหน่งของ กรรมการ และให้มีแผนกแสดงแนวเขตที่ดินที่ระบรายชื่อไว้ด้วย

มาตรา ๑๐ เพื่อดำเนินการสำรวจให้คณะกรรมการตามมาตรา ๘ มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาขอแจ้งชื่อที่จริงหรือสิ่งเอกสารหรือหลักฐานอันเกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการมีอำนาจสืบสวนลง ประโยชน์ใด ๆ ของบุคคลซึ่งมีสิทธิหรืออาจจะมีอยู่ภายในเขตสำรวจนั้นก่อนวันประกาศ ทั้งนี้ให้ยื่นไปตามหลักฐานและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการสำรวจลายนั้น ถ้าปรากฏว่ามีประโยชน์ของบุคคลใดอยู่ คณะ กรรมการจะเพิกถอนประโยชน์นั้นเสียก็ได้ แต่ถ้าการเพิกถอนประโยชน์เช่นนี้เป็นเหตุให้บุคคลใดได้เสียประโยชน์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจ่ายค่าทดแทนตามสมควร ถ้าไม่เสียทดกลางกัน ให้คุ้มครองเสนาะเรื่องและเหตุผลไปยังรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการและดำเนินการต่อไป

ในการสำรวจลายนั้น ถ้าปรากฏว่ากั้นกีดกันให้เป็นธรรมชาติอุทยาน แห่งชาติเป็นทันทบุคคลใดได้มาตามกฎหมาย และไม่อาจตกลงกับบุคคลดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งที่ดินนั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืน สัมปทานทรัพย์ และให้จ่ายค่าทดแทนแก่เจ้าของและผู้ทรงสิทธิตามหลักฐานและ วิธีการในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๘ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อดูช่วยเหลือในการ ดำเนิน กิจการ อย่าง ใด อย่าง หนึ่ง ภายใน ขอบอำนาจ ของ คณะ กรรมการ แล้วรายงานคณะกรรมการ เพื่อกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจเงินเกี่ยวกับคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการตามมาตรา ๘ ได้ทำการสำรวจลายนและ พิจารณาว่าที่ดินเขตที่ดินที่ระบรายชื่อให้เป็นธรรมชาติอุทยานแห่งชาติเสร็จแล้ว ให้เสนอ เรืองราว ความเห็น พร้อมด้วยแผนที่ไปยังรัฐมนตรีเพื่อยกข้อไปยังคณะกรรมการ รักษากันแห่งชาติตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ให้คณะกรรมกรร ำทกทกนแห่งชวคทำเนนกร พิจำรณำให้เสำร ำสน ภำยใน
ทกลยวณบขแควนทไศรยเรองรำว ควำมเห็น แลเรณทกขงกล่ำวในวรคนรก แล
ให้เรสนเสณสรภำพิจำรณำไปยงรฐมนตรเพอควำเนนกรตำมมำตรำ ๑๓ ต่อบไป

มำตรำ ๑๓ เมอให้ควำเนนกรตำมมำตรำ ๑๐ แลเรมำตรำ ๑๒ แล
กรำกำหนดทกทกนแห่งไคให้เขนสรรมชำคชุตขำนแห่งชำคให้ควำหนดไคยพระรำชกฤษฎ
ภุกำ โดยมเณทนเสงนแควเขตไว้ทำยพระรำชกฤษฎภุกำนคด้วย แควเขตนจรลอเขำ
สิ่งทมคชุตขำนสรรมชำคหอรทททำชนไว้กไค เมอไคประภำคพระรำชกฤษฎภุกำ
กล่ำวในรำชกฤษำนเบงขำแล้ว ให้คคส่ำเนำพรอมคด้วยเสงนทำยพระรำชกฤษฎภุกำ
ประภำคไว้ ณ คำทลำนจรทวท กวำกรอำเออ ทกำกรำณน ทส่ำจรณสรณ
แลเรทชุนมมชนแห่งทงททสรรมชำคชุตขำนแห่งชำคคงลย

มำตรำ ๑๔ ชำคุมครองหรือย่ำสงวนตำมกฎหมำยว่ำคด้วยกรำคุมครองแล
สงวนขำนเมอเห็นส่มควระก่ำหนดให้เขนสรรมชำคชุตขำนแห่งชำคทงทมคหรือค
หำงส่วน หรือเขนส่วนทงขงสรรมชำคชุตขำนแห่งชำค ให้ควำหนดไคยพระรำช
กฤษฎภุกำ แลให้นำควำมในมำตรำ ๑๓ มำไซยงคยไคยอนโสม

ชำคุมครอง ย่ำสงวน หรือส่วนขงชำคุมครองหรือย่ำสงวนแห่งไค ทไค
ก่ำหนดเขนสรรมชำคชุตขำนแห่งชำคหรือเขนส่วนทงขงสรรมชำคชุตขำนแห่งชำค
ตำมวรคกอนแล้ว ให้พนจกสภำเขนชำคุมครองหรือย่ำสงวนค่อไป

มำตรำ ๑๕ เมอไคนพระรำชกฤษฎภุกำกำหนดทกทกนแห่งไคเขนสรรมชำค
ชุตขำนแห่งชำคแล้ว ให้พนงำนเรำทนำทคใหม่ทลคเขต ยำย เครองหมำย หรือ
สิ่งค่าง ๆ ส่ำหรัยเสงนเขตไว้ไคยรอยชเรณสรรมชำคชุตขำนแห่งชำคน เพอให้
ประชำนชนเห็นไคไคยชกนงตำมส่มควระ แต่พนงำนเรำทนำทคใหม่ทลคเขต ยำย
เครองหมำย หรือสิ่งค่าง ๆ ส่ำหรัยเสงนเขตทกำใจกอนนทพระรำชกฤษฎภุกำ
กล่ำวไซยงคยกไค แกตองประภำคให้ประชำนชนรำยว่ำเขนทลคเขต ยำย เครองหมำย



หรือสิ่งที่ใช้สำหรับแสดงเขตของอรรถมาตาคืออุทยานแห่งชาตินั้น ทั้งนี้ให้ยื่นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เมื่อคณะกรรมการกลางอรรถมาตาคืออุทยานแห่งชาติพิจารณาเห็นควรให้ถอนสภาพอรรถมาตาคืออุทยานแห่งชาติแห่งใดทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้เสนอเรื่องราวความเห็นพร้อมด้วยแผนที่ไปยังรัฐมนตรีเพื่อส่งต่อไปยังคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติตามประมวลกฎหมายที่ดิน เมื่อคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติพิจารณาเห็นชอบด้วยก็ให้ถอนสภาพเสียได้ การถอนสภาพให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกาและให้นำความในมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การถอนสภาพไม่ว่าให้สิทธิหรือประโยชน์ของบุคคลใดที่กระชั้นไปแล้วตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นคนใดคนหนึ่ง

หมวด ๒

การคุ้มครองและดูแลรักษา (ธรรมชาติ) อุทยานแห่งชาติ

(มาตรา ๑๗ เมื่อได้กำหนดกีดกันแห่งใดให้เป็นอรรถมาตาคืออุทยานแห่งชาติแล้ว ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้อนุรักษ์ และดูแลรักษาธรรมชาติอุทยานแห่งชาตินั้นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายอาญา

การคุ้มครองและดูแลรักษาธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ ให้ยื่นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกลางอรรถมาตาคืออุทยานแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๑๘ สำหรับอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง ให้มีอนุกรรมการคณะหนึ่งมีนอกราชการคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง อนุกรรมการมีหน้าที่ช่วยเหลือคณะกรรมการกลาง อรรถมาตาคืออุทยานแห่งชาติในการคุ้มครองและดูแลรักษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติแห่งนั้นๆ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการกลางอรรถมาตาคืออุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑๘๘ ภายในเขต (กรรมชาติ) อุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด

(๑) (เข้าไป) ยึดหรือครอบครองที่ดินรวมตลอดถึงกันสร้าง แผลดวง หรือเผาป่า

(๒) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ยางไม้ ไม้มีขนาน นามันสน แร่หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น (๓)

(๓) นำสัตว์ออกไป หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์

(๔) ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพ (๕) แก่น

(๖) หิน (๗) (กรวด) หรือ(๘)ทราย

(๙ ทวี) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง

ท่วมทันหรือเหือดแห้ง

(๑๐ ตี) ยึดหรือทำโทกขวางแกทางน้ำหรือทางบก

(๑๑) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งกล้วยไม้ นานง ตอง ถ่านไม้ เปลือกไม้ หรือมูลค้างคาว

(๑๒) เก็บ หรือทำลายประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่ดอกไม้ ไม้ใบหรือผลไม้

(๑๓) นำยานพาหนะเข้าออกหรือขยับเขยื้อนพาหนะในทางที่มีไฟจราจรหรือถนน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๔) นำอากาศยานขึ้นลง (หรือขึ้นลงในระยะต่ำกว่าห้าร้อยเมตร) ในที่ที่มีไฟจราจรหรือถนน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก(อธิบดี)พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๕) นำหรือปล่อยสัตว์เข้าป่า

(๑๖) นำสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเข้าป่า เว้นแต่จะไปปฏิบัติตามระเบียบที่ (คณะกรรมการกลางธรรมชาติและอุทยานแห่งชาติ) อธิบดี กำหนด โดยอนุมัติของ

รัฐมนตรี



LIRT

- (๑๑) เข้าไป (ประกอบการค้าหรือ) ทำนันทนาการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ (ช่วยประการใด ๆ) เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๒) ยึดประเภท โฉมฉ่า หรือชกเขียนในต่าง ๆ
- (๑๓ ทวิ) นำเครื่องมือสำหรับกลาสคิวหรือยีสคิว หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป

เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขของพนักงานเจ้าหน้าที่

- (๑๓) ยิงปืน ท่าไม้กระเบียดขังวัดกระเบียด หรือชกชกไม้เพลง
- (๑๓ ทวิ) ส่งเสียงชิวฉิวหรือกระทำการอื่นอันเป็นการรบกวนหรือเขินต

เค็ดรอนว่าคาณแค้นหรือสัตว์

- (๑๔) ทงขยระมูลฝอยหรือส่งต่าง ๆ ในททมใด ๆ เวเพอการน
 - (๑๕) ทงส่งทเขียนเชอเพลงซงฮารทำไม้เกกเพลง
- มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำความผิดที่กล่าวในมาตรา ๑๙ หรือกระทำความผิดอื่น (หรือส่งต่าง ๆ) ซึ่งแสดงแนวเขตธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ หรือส่งอื่นใดซึ่งทำขึ้นไว้รอบเขตธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ เพื่อแสดงหรือประกาศให้ประชาชนทราบ) ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำความพระราชบัญญัติยกเลิกถอน ลบถอน (หรือ) เสียหาย (ด้วยประการใด ๆ) ทั้งนี้รวมถึงหลักเขต ขยาย เครื่องหมาย หรือส่งต่าง ๆ สำหรับแสดงเขตใดที่ไว้ก่อนประกาศ กำหนดเป็น ธรรมชาติ อุทยาน แห่ง ชาติ ตามมาตรา ๑๙ ด้วย) หรือไว้ประโยชน์

มาตรา ๒๑ (ห้ามมิให้)บุคคล(ใด) ซึ่งเข้าไปในเขต (ธรรมชาติ) อุทยาน แห่งชาติ(ผ่าน) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบ (คณะกรรมการกลางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ) ฉบับใด กำหนด (ตามมาตรา ๑๗ (๒)) โดยอนมคชองรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ มีผลใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติภารกิจไปเพื่อ (อำนวยความสะดวกในการทัศนาร การ



พักอาศัยหรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่ประชาชน หรือเพื่อ
 ประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษา (ธรรมชาติ) อุตสาหกรรมแห่งชาติ หรือการ
 ศึกษา (ค้นคว้าทดลองใน) หรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวก
 ในการทัศนารหรือการพักอาศัย หรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่
 ประชาชน ทั้งนี้ซึ่งยื่นไปตามระเบียบก (คณะกรรมการกลางธรรมชาติอุตสาหกรรมแห่ง
 ชาติ) อธิปไตยกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี (หรือตามคำสั่งของอธิบดีเป็นการ
 เฉพาะราย)

(มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาธรรมชาติอุทยาน
 แห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติคณะกรรมการกลางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ
 มีอำนาจชี้คทางนาหรือทางบกในเขตธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ หรือที่ผ่านเขต
 ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติใด)

มาตรา ๒๔ (ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามาร) การขยับปรายปรามผู้กระทำ
 ความผิดตามพระราชบัญญัติ (และให้มอำนาจกพรพยสัน เครื่องมือ เครื่องใช้
 สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ชนิดมา มิใช่ หรือใดใช้ในการ
 กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินด้วย) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เช่นพนักงานฝ่าย
 ปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(สั่งทขยใดวกามตรวจก่อน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามารตรวจอชยงหนง
 อย่งใดได้คัมระเบือยชกคณะกรรมการกลางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติกำหนด)

มาตรา ๒๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามารออก ค้ำส่งให้ผู้กระทำความผิด
 ตามมาตรา ๑๙ (๑) ออกจากเขต (ธรรมชาติ) อุตสาหกรรมแห่งชาติ หรือวงเวียน
 การกระทำใด ๆ ในเขต (ธรรมชาติ) อุตสาหกรรมแห่งชาติ

(ในการดำเนินการปลูกสร้าง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามารสั่งให้รอกอนสั่ง
 ปลูกสร้างนภายในระยะเวลาอันสมควร แต่ไม่เกินหกสัชน ถ้าไม่ปฏิบัติตาม

คำสั่งดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจของตนสั่งปลุกสร้างขึ้นโดยคึกคักใช้
จ่ายจากผู้เป็นเจ้าของ)

มาตรา ๒๕ ทวิ ในกรณีที่มีกรณีพิเศษพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มั่ง

ปลุกสร้างขึ้นใหม่หรือมั่งงอน โคนอุทยานแห่งชาติที่ไปจากสภาพเดิม ให้พนักงาน

เจ้าหน้าที่ตามอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไปให้พ้น

อุทยานแห่งชาติ หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำ

ความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รับตัวผู้กระทำความผิด หรือเพิกถอนหรือบรรเทา

ความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการคุ้มครองแล้วอย่าง

ใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียวก็ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดนั้นๆ ของคดี

การใช้จ่ายที่ส่งเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการเสียเองนั้น

หมวด ๓

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๖ (ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามอำนาจดำเนินการ บริหาร ประชาชน

ภายในเขตธรรมชาติอุทยานแห่งชาติได้ตามที่เห็นสมควร ภายในขอบเขตที่กำหนด

ไว้ในระเบียบของคณะกรรมการกลางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ เพื่อกำหนด) ถ้า

เห็นเป็นการสมควร (จะกำหนด) ให้ประชาชนเข้าร่วม (ค่าบริกรที่ให้ทำ)

เนื่องในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่บริหาร หรือให้ความสะดวกต่างๆ ในอุทยาน

แห่งชาติ หรือให้บุคคลใดเสียค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนสำหรับกระทำ

อนุญาตให้ทำนุบำรุงหรือพักอาศัยอยู่ในอุทยานแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจกำหนด

อัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับค่าบริกร ค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทน

กล่าวได้ ทั้งนี้โดยอนุมัติของรัฐมนตรี



เงิน (ค่าวิทยากร) ที่เก็บโดยคณาจารย์ (กัก) เงินที่มอบรางวัลเพื่อยัง
 (ธรรมชาต) อุทยานแห่งชาติ (กัก) เงินค่าปรียกพนักงานเจ้าหน้าที่เขรยยเทียบคกร
 มาตรา ๓๓ (กัก) และเงินรายได้อื่น ๆ (ตามระเบียบของ คณะกรรมการกล
 ธรรมชาตอุทยานแห่งชาติกัก) ให้ (พนักงานเจ้าหน้าที่) ใ้รับยกเว้นไม่ค
 เสียภาษีอากรใด ๆ และเก็บรักษาไว้ใ้จ่ายใ้ในการนารงรักษา (ธรรมชาต)
 อุทยานแห่งชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด (ในระเบียบของคณะ
 กรรมการกลางธรรมชาตอุทยานแห่งชาติ) โดยอนมัตของรัฐมนตรี
 (มาตรา ๒๗ เงินรายใ้ตามมาตรา ๒๖ ใ้ใ้รับยกเว้นไม่คองเสียภาษีอากร
 ตามประมวลรัษฎากร)

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ผู้ใ้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ (๑) (๒) (๓) (หรือ) (๔) หรือ
 (๔ ตรี) คองระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรียไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทง
 ทั้ปรีย

มาตรา ๒๘ ผู้ใ้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ (๔ ตรี) (๕) (๗) (๘) (๘) (หรือ)
 มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ คองระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรียไม่
 เกินหนึ่งพันบาท หรือทงจำทงปรีย

มาตรา ๓๐ ผู้ใ้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ฉ่ำปรากฏ
 วาสัตวหรือทรพยสันตเกยหาทรอนาอศกมีราคาแพงเสกนชย หรือคความเสียหายท
 เกกชนมเพียงเสกนชย คองระวางโทษปรียไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ใ้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ (๖) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๒ ตรี)
 (๑๓) (๑๓ ตรี) (๑๔) หรือ (๑๕) คองระวางโทษปรียไม่เกินห้าร้อยบาท

(มาตรา ๓๒) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งตั้งตามมาตรา ๑๐ ของอนุกรรมการซึ่งตั้งตามมาตรา ๑๑ ประกอบด้วยมาตรา ๑๐ หรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งตั้งตามมาตรา ๒๑ ของพระราชบัญญัตินี้เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ)

มาตรา ๓๓ บรรดาความผิดตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ (และมาตรา ๓๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพร้อมด้วยใบ

มาตรา ๓๓ ทวิ บรรดาอาชญากรรม เครื่องมือ เครื่องใช้และยานพาหนะใด ๆ

- ซึ่งบุคคลใดได้ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๙ (๑) ฐานแสวงหา หรือเอา
- ไปขามตามมาตรา ๑๙ (๒) ฐานทำให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้
- หรือตามมาตรา ๑๙ (๓) ฐานทำให้เป็นอันตรายกอสัตว์ หรือตามมาตรา
- ๑๙ (๔) ฐานทำให้เป็นอันตรายหรือเสื่อมสภาพแก่คน หิน กรวดหรือทราย
- ให้ร้ายเสียทั้งสิ้น โดยไม่คำนึงว่าเงินของบุคคลกระทำความผิดและผลผลิตของ
- ตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๔ (ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐) สัมปทานและใบอนุญาตทำไม้หรือ ภูเขาของป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ใบอนุญาตให้อยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ ใน ป่าคุ้มครองหรือป่าสงวนตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า อาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่ และสัมปทาน ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามมาตรา (๑๓) & ทวิ ใต้บังคับนี้ ให้คงใช้ต่อไปเพียงเท่าที่หมดอายุ ของสัมปทาน อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้น ๆ

.....



ประธานสภาข้าราชการมณฑล
ขอเชิญ คณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาข้าราชการมณฑล
คณะกรรมการมีอะไรที่รู้อยู่แต่ลง
ข้างใหม่

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี
(ประธานกรรมการ): คณะกรรมการ
ข้าราชการได้จะ กราบเรียนสักเล็กน้อยถึง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากว่า
มีการแก้ไขมากกว่าร่างที่เสนอขึ้นเดิม
เหตุผลในเรื่องที่เรานำแก้ไขมาก ก็ประการ
ที่ ๑ ต้องการให้พระราชบัญญัติฉบับนี้
ชุดกับพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวน
สัตว์บางชนิดออกไปแล้ว เราเคยคุยให้
คล้ายกัน ประเภทที่ ๒ ในร่างเดิมนั้น
มีการบริหาร ปกครอง อุตสาหกรรมแห่งชาติ
ด้วยคณะกรรมการซึ่งไม่เป็นการสะดวก
เพราะว่าเรามีเจ้าหน้าที่ของ ปกครองและ
มีเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ รับผิดชอบอยู่แล้ว
และเป็นงานของรัฐ ขาดจึงได้เปลี่ยนแปลง
การปกครองใน ความบังคับบัญชาของ
กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตร ส่วนคณะ
กรรมการนั้นเป็นแต่ คณะกรรมการที่
ปรึกษาเท่านั้น

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการรักษาการแทนเลขาธิการ
สภา): ร่างพระราชบัญญัติธรรมชาติด
อุทยานแห่งชาติฯ... ข้อร่างพระราช
บัญญัติ มีการแก้ไข ค่าปรารถ มีการ
แก้ไข มาตรา ๑ มีการแก้ไขมาตรา ๒
และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
มีการแก้ไข

นายเล็ก คุณณานนท์ : มาตรา
๔ ในข้อ (๑) วิเคราะห์ศัพท์คำว่า
ที่ดิน นั้น ตามร่างเดิมให้หมายความว่า
ว่า พื้นที่คนทั่วไป และให้หมายความ
รวมถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง
บึง ข้าง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะและ
ทิวเขาทะเล อย่างนี้กรสรุปว่า เช่นสิ่งที่
สังเคราะห์เขาเขื่อนดิน แล้วว่ากรม
การไปศึกษา ภูเขา ห้วย หนอง
คลอง บึง ทะเลสาบ อะไร ตามที่
ได้ขอรุบายไว้ นั้นหมด แล้วไปเก็บ
หมายความว่ารวมถึงสิ่งธรรมชาติที่อยู่ใน
ที่ดินด้วย คำว่า สิ่งธรรมชาติที่อยู่ใน
ที่ดินด้วย นั้น ขาดเราสงสัยว่าคณะ
กรรมการ หมายถึงอะไร และมี
เหตุผลอย่างไร ถึงไปใช้คำว่า "สิ่ง

ธรรมชาติที่อยู่ในทัศนคติ เพราะ
 เหตุว่าในทัศนคติ หมายความว่า รวม
 ดังแก่นดินลึกลงไปในทัศนคติ ด้
 เช่นเช่นนั้นก็หมายความว่าสิ่งธรรมชาติ
 ทงหลาย ใส่คอน กิ่งกอ มด ปลวก
 อยู่ในทัศนคติ ก็หมายความว่า
 ทัศนคติหมด และยังว่าถ้าหากว่า
 ลอวเคราะห์พิศพิศว่า ทัศนคติ เช่น
 แล้ว บังเอิญผู้ไปขุดใส่คอนลึกลง
 หรือไปขุดลึกลง ก็อาจจะมีขนาด ๑๕
 ซึ่งมีทลงไทยในมาตรา ๒๕ ว่าก็
 ไม่เกินห้า ก็นับว่าเห็นไทยทงอยู่ใน
 เพราะฉะนั้น ชาวเราจึง ใครขอความ
 กระทบทานกรรมวิธีการใดไปขอให้ความ
 สว่างในเรื่องนี้ด้วย

หลวง อรรถ ปรุ ชา ชาญ ปลูก
 (กรรมวิธีการ) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้
 เกี่ยวก็มีความข้องใจในความหมายของ
 ๑) แห่งมาตรา ๔ นั้น กรรมวิธีการ
 ของประธานกรรมาธิการเป็นสิ่งที่เขียน
 ที่ขอข้อความ ในร่างแก้ไขนั้น ก็
 เพราะเหตุว่าตามประมวลกฎหมาย ทัศน
 คติหมายไว้แล้ว เมื่อบริษัทนั้นก็ไม่

จำแนกที่ระดมมานั้น ข้างในทัศนคติ
 ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่อยู่ในทัศน
 คติ ก็เป็นเรื่องที่ปรากฏอยู่เป็นธรรมชาติ
 ว่าอะไรเป็นสิ่งธรรมชาติที่อยู่ในทัศนคติ
 อยุ่ แม้แต่จะเขียนสิ่งใดก็ตาม ถ้า
 หากว่าทำให้ธรรมชาตินั้นเสียหายไป
 นั้นก็ควรระมัดระวัง เพราะเหตุว่า
 ความมุ่งหมายในทางที่จะรักษาธรรมชาติ
 ให้คงอยู่ตามสภาพเดิม

พลโท ไสว ดวงมณี : ตาม
 ที่คณะกรรมการได้แก้ความในมาตรา
 ๔ ๑) เรื่องทัศนคติ ชาวเรา
 ไม่เห็นพ้องด้วย เพราะเหตุว่า คำว่า
 ทัศนคติ ซึ่งเขียนร่างรัฐธรรมนูญได้เสนอ
 มานั้น มีความหมายชัดเจนน ซึ่งประ
 ชาชนพลเมืองคนเข้าคนออกได้อ่าน ก็
 ความเข้าใจคือ หมายความว่าทัศนคติ
 ให้หมายความว่ารวมถึงภูเขา ห้วย หนอง
 คลอง บึง ธารไหลลงบนดิน เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการไปขอความ
 หมายของคำว่า ทัศนคติ ซึ่งมีความ
 หมายในกฎหมายตามร่างของรัฐธรรมนูญ
 ก็ทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไป ดังที่
 ชาวเราทราบเขียนไว้ที่ทราบ ตามที่

คณะกรรมาธิการแก้คำว่า ทินทิวรม
 ดึงสังขรรณชาติที่อยู่ในทันทวย คำว่า
 “สังขรรณชาติ” นี้ ไม่มากแล้วไว้ที่หน
 นออกจาก มีใน ปทานุ กกรมราช ชนชาติช
 สถาน ซึ่งให้คำวิเคราะห์ศัพท์คำว่า
 “ขรรณชาติ” ไว้ว่า ของที่เก็บเองตาม
 วิสัยของโลก เช่น คน สัตว์ ต้นไม้
 เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ก็เช่นสังขรรณชาติ
 ที่เก็บขึ้นมา ทินทิวรกว่าใครไปอยู่ใน
 คนนั้นจะเป็นสัตว์หรืออะไรที่เก็บขึ้นในท
 กินนั้น เช่นกิ้งกือ ใต้ก้อน มด ปลวก
 อะไรวน ก็เลยเป็นทินทิวร ช่อรว
 ที่สุกก็กลายเป็นทิวรไปอยู่ในทินทิวร
 เขาไปอยู่กลางออกกลาง ชน เลย กลาย
 เป็นทินทิวร ถ้าคนนั้นย้ายออกมาราก
 ขรเวเขตขรรณชาติก็เลยไม่เป็น
 ทินทิวร อะไรเหล่านั้น เพราะฉะนั้นความ
 หมายที่คณะ กรรมาธิการไปแก้ ทำให้
 เสียความหมายไปเป็นอย่างมาก ผม
 เห็นว่าควรคงไว้ตาม ร่าง ของรัฐสภา
 แล้วถ้าไปปรึกษากับอนุ (๒) ถัดลงมา
 เหมือนแก้แล้วข้อความว่า “อุทยานแห่ง
 ชาติ” หมายถึงความรวมถึงที่กินที่ใด
 กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระ-

ราชบัญญัตินี้ เมื่อความหมายของทิน
 ชนรวมถึง มด ปลวก คนที่เก็บใน
 ขรเวจนนทวยแล้ว ความหมายก็เสียไป
 หมก และในความหมายแห่งขลของไทย
 กก็ อะไรก็ มันจะยุ่งกันใหญ่ ถวร
 แก่เพียงเล็กน้อยจะทำให้ความ หมาย
 แห่งหลักเกณฑ์แห่งร่างพระราชบัญญัติ
 นี้เสียไป ส่วนคำว่า ในประมวลกฎหมาย
 ทินทิวรกรรมาธิการได้เสนอขึ้น ใน
 ประมวลกฎหมายทินทิวรเขาเขียนว่า ใน
 พระราชบัญญัติทินทิวร คือ หมายถึง ความ ว่า ชน
 ความในประมวลกฎหมาย ทินทิวรเขามี
 คำนยามไว้โดยชัดเจน แต่ในพระราช
 บัญญัติขรรณชาติอุทยานไม่ได้นามไว้
 ชัดเจน เหมือนอย่างประมวลกฎหมาย
 ทินทิวร เพราะฉะนั้นร่างของร่างประมวล
 กฎหมายทินทิวรเขาเขียนไว้มา ใชกับ
 พระราชบัญญัตินี้ขอมไม่ได้ เพราะใน
 ประมวลกฎหมายทินทิวรเขาเขียนว่า ใน
 พระราชบัญญัติ ประมวลกฎหมายทิน
 เข้ามความหมายอย่างนี้ คำว่าในทิน
 ของเขามีอะไรข้างเข้านามของเขาไว้
 เฉพาะในประมวลกฎหมาย เขาไม่ได้

นิยามไว้เพื่อใช้ในกฎหมายอื่น โดยทั่วไป ไม่เหมือนในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลแพ่งว่าบุคคลเมื่ออายุ ๒๐ ขวบบรรลุนิติภาวะ อย่างใดก็ไปไหนทำอะไรก็ได้ ไม่ว่ากฎหมายอะไร ย่อมใช้ได้ แต่ว่าในประมวลกฎหมาย ทิน เขา ได้ เฉพาะ ในกฎหมายของเขา ทิน ในพระราชบัญญัติธรรมนูญชุกยาน ก็ ไม่ ได้ วิเคราะห์ศัพท์ อะไร ไว้ เรา มา แก่ ความหมาย ของ หลักการเดิมของร่างรัฐบาล ความหมายก็เสียไปอย่างกลม ไค กรายเรียน แล้วว่า แม้แต่ มท ปลวก คนทเถกในทคน นกก็เลยกลายเป็นทคนไปด้วย ซึ่งมันไม่ถูกความประสงค์ เพราะฉะนั้นผมก็ อยาก จะ ให้ คง ไว้ ตามร่าง เดิม ของ รัฐบาล

หลวงประกอบนิติสาร (กรมการธิการ) : ข้าพเจ้าหวังว่าจะไม่ใช่ในเรื่องสอน ภาษาไทย กัน เช่น ใน การอธิบายของข้าพเจ้าคือเป็น แต่ว่าความมุ่งหมายของกรมการธิการนั้น คำว่า "สิ่งธรรมดา" แล้วคำว่า "สิ่ง"

นั่นแปลว่าอะไร สิ่งนี้ ขอประธานไทยถาวรตรงกับภาษาอังกฤษว่า "สิ่ง" (thing) คือสิ่ง ในประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ก็มีความว่า "สิ่ง" พหุพยางค์ ความถึงสิ่งของ ไม่ใช่ของมีชีวิต ภาษาไทย ธรรมดาข้าพเจ้าคิดว่าเราจะไปเรียกมันว่า "สิ่ง" นั้น เห็นจะไม่ค่อยดี อย่างที่ทนายทวดทว่า ให้เถิน กิ่งกอ เป็นสิ่ง โดยท่านอาจพจนานุกรม พจนานุกรม อะไรเช่นนั้นกันหมายถึงความดีไป คำว่า "ธรรมดา" อะไรอย่างนั้น แต่ว่าในทคนที่ท่านระบุในนิยามมาตรา ๔ อันเดียวกัน ท่านจะเห็นคำอีกคำหนึ่งว่า "สัตว์" สัตว์หมายความว่าอะไร เราไปอธิบายไว้อีกอันหนึ่งในหน้า ๒ เพราะฉะนั้น สัตว์สัตว์นั้นน่าจะแยกกันให้ แต่กับทลงไทยทตามไปทำอะไรเสียหลาย ในชุกยานแห่งชาติ ก็เป็นเรื่องที่ทคนแก่ทคนและเรื่องทคนสัตว์ ฉะนั้นกฎหมายนี้โดยเปรียบเทียบแล้วจะเห็นว่าความมุ่งหมายทคนแก่สัตว์นั้นอันหนึ่ง ความมุ่งหมายทคนแก่ทคนอันหนึ่ง จึ่งอยู่กันไว้ในพระราชบัญญัติ ทคน นั้นมีบท



นิยามไว้ว่าใน พระราชบัญญัติบทคน
 หมายความว่าอะไรบ้าง แต่ว่าในร่าง
 พระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้
 นั้นหาได้มีความว่า “ในพระราชบัญญัติ
 นี้” ก็เหมือนเช่นนั้นแล้วโดยอาศัยหลัก
 ทวิไป ซึ่งปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมาย
 แห่งและพาณิชย์มาตรา ๔ ว่าเมื่อไม่
 มีบทบัญญัติกฎหมายอะไรที่บัญญัติไว้
 โดยตรงแล้ว ก็ต้องอาศัยกฎหมาย
 ข้างเคียง กฎหมายใกล้เคียงที่สุดที่
 จะใช้ประกอบในการตีความ เพราะ
 ฉะนั้น พวกคนเรองที่คนแล้วกฎหมาย
 อะไรเล่าที่จะใกล้เคียงที่สุด กฎหมาย
 ที่กนนั้นเอง และคำว่าบทคนโดยปกติ
 ก็เป็นภาษารวมๆ ไม่ต้องอธิบาย
 ก็ได้ว่าจะอะไรเป็นบทคน เราไม่ได้พูดว่า
 บทคน เราพูดว่าคน เพราะฉะนั้นอะไร
 ที่เป็นส่วนควบแห่งบทคนก็ย่อมเป็นส่วน
 หนึ่งของบทคนเป็นธรรมดา กรรมาธิการ
 ได้พิจารณาจุดที่นิยามเดิมที่ว่าบทคน
 หมายความว่าบทคนทวิไป นั้นก็เท่ากับ
 พุทกายนบทคนนั้นเอง และให้หมาย
 ความรวมถึงภรรยา หีบ หินของ คลอง
 บึง ข้าง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะและ
 ทรายทะเล ถ้าเราไปนถกลงธรรมนูญ

อีกมากมาย จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ออกหลาย
 อย่างที่เป็นส่วนควบของบทคน นาฬ ถา
 เนน มลทิน ก้อนหินอะไรเหล่านี้ มัน
 เป็นส่วนควบ เป็นอุปการะอยู่ในบทคน
 ทั้งหมด แม้แต่หินก้อนหนึ่งซึ่งไม่คิดไม่
 ส่งรางวัลไปในบทคน แต่เป็นหินก้อน
 ใหญ่อยู่ในบทคนนั้น ถ้าเราถือว่าเป็นบท
 คนเพื่อประโยชน์แห่งร่างพระราชบัญญัติ
 นี้ ไม่ใช่ประโยชน์อื่น ถ้าเราไม่ถือ
 เป็นบทคนเป็นส่วนหนึ่งของอุทยาน แล้ว
 ก็หมายความว่าใครจะไปครอบครองพิน
 ฑกันจริง ๆ ที่เราขืนได้ เราแก้ตาม และ
 หินก้อนใหญ่ไปวางอยู่กอนหนึ่ง จะไป
 ทำอะไรอยู่กับมัน ไปซึกไปเขียนกอนหิน
 กอนนั้นก็เลยไม่ผิด ไปทำลายกอนหิน
 กอนนั้นก็ไม่ผิด เช่นนี้ กรรมาธิการ
 เห็นว่าถ้าเราจะไปจนวิจัยกันว่าอะไร
 บางทีอาจจะเค็มลงไปเพื่อประโยชน์แห่ง
 พระราชบัญญัติ เห็นจะต้องตั้งกองวิจัย
 คนควากันเป็นการใหญ่ว่าบทคนเพื่อระคุม
 ครอบงำในส่วนหนึ่งของอุทยานแห่ง
 นั้นอะไรอีกบ้าง ซึ่งถ้าจะมากมาย
 เหลือเกินและก็เหลืออวลด้วยสัตว์ที่คนได้
 เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงเขียนว่าสิ่ง



ธรรมชาติ คำว่าธรรมชาติในกรณีการ
 ศึกษาไปรวมถึงสัตว์ไม่ได้ เพราะสัตว์
 เขาน่าจะมีเอกแห่งหนึ่ง และสัตว์ธรรมชาติ
 นั้นคว้าวอยู่ในถิ่น สัตว์นั้นอาจจะมีหลายล้าน
 เป็นออกไปจากนั้นก็ได้ มาอยู่ชั่วคราวหรือ
 อยู่บนดินหรือแม้แต่ใน คิน ไปชั่วคราว ชี้ก
 ตามเด็ก แก้วสังเหล่านนั้นไม่น่าจะเป็น
 สิ่งที่ยังคงอยู่แล้ว ที่ท่านสมาชิกควร
 ภาวนาไปออกลูกออกเตาอยู่ในนั้น เป็นต้น
 ว่าคนเผ่าชอชานที่โคชอกลูกในนั้นมันเป็น
 ส่วนหนึ่งของที่คนหรือ... ชาวเราคิดว่า
 การตีความกฎหมายจะต้องทำให้สมบูรณ์
 โยชน์และความมุ่งหมายแห่ง พระราช-
 บัญญัติเสมอ ไม่ใช่ไว้เพื่อให้ความหมาย
 กว้างขวางไปเช่นอย่างอื่นมากมาย โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งพวกแพรวพราวอะไรต่างๆ
 ที่อยู่ในที่คนอะไรเหล่านั้น ถ้าเรามาดูเขียน
 ลงอีก ๑๐ หน้ากระดาษนั่นแล้วจะไม่
 หมด กรรมาธิการจึงเห็นว่าคำสั่ง
 ธรรมชาตินั้นน่าจะใช่ได้ใน ความหมาย
 ถ้าเรามองเห็น ว่าสิ่ง นั้นเป็น สิ่งของ เป็น
 วัตถุหรือว่าเราไม่เขียนวัตถุ เพราะว่า
 บางทีลมมีความนึกเห็น แลสิ่งอื่น อะไร
 อารจะไม่ใช่วัตถุอะไรอย่างนั้น ก็หวังว่า
 จะเห็นชอบร่วมกันในสภาในที่

นายสมภพ โหตระกิตย์
 ตามที่ท่าน ได้กรวดน้ำแรงเถยยกความ
 หมายของคำสั่งธรรมชาติที่อยู่ในที่
 คนด้วยกัน ท่านได้กล่าวถึงว่าอารจะรวม
 ถึง แร่ กรวดหรือธา หุมทราย อะไรต่างๆ
 เมื่อ ท่าน คชง์ การ ทระใหม่ ความหมาย
 รวมเช่นนั้น ทวนจึงบัญญัติกรวยกรวด
 โดยใช้คำว่าสั่งธรรมชาติที่ใดอยู่ในที่
 คนด้วยกันเพื่อใหม่ ความหมาย อย่างกว้าง
 ขวาง ความต้องการของท่านเป็นเช่น
 แต่ถ้าหากจะมาพิจารณา ในมาตรา
 ๑๕ (๒) (๓) จะเห็นได้ว่า ความ
 ต้องการของท่านกรรมาธิการไม่ได้ตรง
 เช่นนั้น เพราะเหตุว่าในมาตรา ๑๕
 (๒) อยู่ในหน้า ๘ จะเห็นได้ว่าท่าน
 กรรมาธิการได้มีข้อความว่า แร่หรือ
 ทรายกร (๔) ท่านก็ได้มีข้อความว่า
 ทำอันตรายทำให้เสื่อมสภาพ แก่คน
 หิน กรวด หรือทราย ก็เมื่อท่านบัญญัติ
 กรวยกรวดว่า ท่านรวมถึงแร่หรือยา
 กรวมทั้งหินกรวดทรายแล้วก็ ทำไมจะ
 คงมาเขียนในมาตรา ๑๕ ให้ออกไป
 อีก อารจะไม่รวมถึงถ้า ระใช้คำว่า
 คนอย่างเคยจนกรวมถึงหมก นั้น
 เห็นได้ว่าความหมาย ของกรรมาธิการ



ในขณะที่เขามองดูกระทรวงศึกษาธิการ
หมายของการที่นายกรัฐมนตรีใน มาตรา
๑๘ นั้นไม่ตรง เพราะฉะนั้น เห็นว่า
ควรจะต้องตามร่างเดิมไว้ จะทำให้ความ
หมายแจ่มชัดยิ่งขึ้น คนอ่านจะได้เข้าใจ
ใจได้ว่า คำว่าที่คนนั้น อาจจะเป็นแนว
ให้เห็นว่ามีส่วนร่วมทั้ง ห้วย หนอง คลอง
บึง เถาะ อะไรต่าง ๆ ถ้าหากเขียนว่า
สังฆกรรมชาติรวมอยู่ด้วยแล้ว คนสามัญ
ชนย่อมจะเข้าใจยาก ว่ารวมถึงอะไร
บ้าง

หลวงประกอบ นิตินสาร
(กรรมการกิจการ): มาตรา ๑๘ นั้นเป็นมาตรา
ที่เราสำคัญการกระทำที่ห้ามมิให้กระ
ทำนั้นไว้ตามความสำคัญแห่งเรื่อง เพราะ
ฉะนั้น จึงแยกออกเป็น ๓๕ อันคืบ
ซึ่งในอันคืบเหล่านั้น ท่านจะ เห็นว่าแม่แต่
อันคืบ ๑ เราผูกมัดการขกตกรอชย
ครองทกนแลกรไยเบงกนสร้างแล้วถาง
ข่านละในอันคืบอื่น อันคืบ ๔ กมทากว
ประการใด ๆ เป็นอันทรวายเสื่อมสภาพ
นัก ทกน ทน กรวททรวาย อย่างททาน
สมาชกทกทวงน เมื่อเราล่าคืบความ
สำคัญไว้ต่าง ๆ กัน แยกออกมาให้เห็น

และถ้าเปรียบเทียบกับของไทย ท่านจะ
เห็นว่าผู้ใดละเมิดมาตรา ๑๘ วงเล็บ
เท่านั้นมีโทษเท่านั้น วงเล็บเท่านั้นมี
โทษเท่านั้น เราไม่สามารถจะเอาทุกสิ่ง
ทุกอย่างไปรวมกันได้อันเดียวได้ จึง
ต้องกระจายให้เห็นรายละเอียดลงไป แต่
ไม่ได้หมายความว่า หิน กรวด หรือ
ทราย ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของหิน ไม่ใช่
หมายความว่าอย่างนั้น แต่ว่าถ้าท่านก
กน ก็เช่นเรื่อง ยก ถอครอบ ครอง ทกน
เรื่องกัน สร้าง แล้วถาง หรือ เสาข่าไทย
หนัก พอถึงทำอันทรวายให้เสื่อมสภาพ
แก่ทกน หิน กรวด ทราย เบาลง และ
อันคืบ ๖ ไปเก็บ ทำอันทรวายแก่ทกนไม่
ไยไม่ เบาลงอีก เช่นอื่น ๆ มาอย่าง
จึงต้องแยกท ทำได้หมายความว่า
กรรมการรวมเอาทุกสิ่งทุกอย่างในท
กนและกลบแยกออกจาทกน เพช
เห็นว่าสังนสูงนไม่ ไชทกน ทงน
เพราะไคล่าคืบไทยเท่านั้นเอง
พลโท ไสว ดวงมณี: ข้าพเจ้า
ได้ฟังกรรมการชแจงแล้ว ได้
ทำใจที่จะเห็นคล้อยตามท่านกรรมการ
อย่างที่สุด แต่ไม่มองจะเห็นคล้อย



ตามไถ่แม่แค่น้อย เรืองการทำความ
 ทานกรรมวาการชั่งเสมอจนว่า การ
 ความก็ควรระทำความให้เข้าไปตามความ
 มุ่งหมายแห่งพระราชบัญญัติ แต่ว่าท่าน
 ลมหนักไปว่า การทำความ ซึ่งกฎหมายเขา
 เขียนไว้ว่าให้ทำความ ตามลายลักษณ
 ยศปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติหรือใน
 ขกกฎหมายนั้น ๆ ขอนทานไม่อ้าง ท่าน
 อ้างถึงพระเป็น ประโยชน์ หรือท ะรุงใจ
 ให้ท่านสมาธิเคลมตาม ในการทำความ
 ของท่าน แต่ว่าในกฎหมายเขียนไว้ชัด
 ในประมวลแพ่งท่านอ้างนั้นแหละเขียน
 ไว้ว่าความต้องทำความตาม ลายลักษณ
 ยศยกแต่ท่านไม่อ้างในข้อนั้น เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขอกราบเรียนให้ท่าน ทราบด้วย
 ว่าการทำความนั้นเราต้องทำตามลาย
 ลักษณะอย่าง เมื่อลายลักษณะยกของ
 ท่านมีความหมายว่าสิ่งธรรมชาต สิ่ง
 ธรรมชาตที่ทานทานมาคือสิ่งของ ซึ่ง
 (thing) หรือภาษาร่างกฤษฎีกาว่าซึ่ง
 แต่ไว้ใน หลักการ ของประเทศไทย หรือ
 รัฐบาลที่ได้อยู่ในบังคับ ซึ่งรัฐบาลได้ประ
 ภาศแล้วให้ ถ้อย ราช ทัณฑ์ยศสถาน
 พระไม่ยกกฎหมายอะไรให้บัญญัติ

หรือยามคำว่า “สิ่ง” ไว้ หรือไม่
 พระราชบัญญัติไถ่ยามคำว่า “ธรรม-
 ชาติ” ไว้ เราก็ต้องเอาหลักภาษาไทย
 ขึ้นมาใช้คือ ตามถ้อยราชทัณฑ์ยศสถาน
 ซึ่งรัฐบาลให้ใช้ไปทั่วทุกกระทรวงทบวง
 กรม เมื่อเขียนเช่นนี้ทำไม่ทำนไม่อ้าง
 หลักการ ที่รัฐบาล หรือรัฐ ของการให้
 เป็นเช่นนั้น ท่านไปอ้างเอาการทำความ
 ของท่าน ซึ่งใครรับรอง ท่านรับรอง
 ของท่านคนเดียว เพราะฉะนั้นการ
 พิจารณาต้อง พิจารณาตาม หลักการ
 ใหญ่ที่ถูกต้อง ไม่ใช่ ว่าต้อง การ เอาแพ
 หรือชนะ ต้องการเอาสิ่งที่ถูกต้องซึ่ง
 ประชาชน พลเมือง ทวีประเทศที่จะ
 ยอมรับยอมหรือได้เห็นแล้วคือของเข
 พึงหรือน่าเลื่อมใส ในการแก้ของท่านค
 ว่า “สิ่ง” รวมทั้งคนด้วย ไม่ได้หมายความว่า
 ว่าสิ่งซึ่งรวมทั้งคนทั้งสัตว์ ความหมาย
 ของสิ่งอย่างนั้นเมื่อ ความ หมาย รวมทั้ง
 คนแล้วสิ่งของรวมทั้งสัตว์จึงจะพอไร
 เลือยคัดค้านออก นอกเขต ในเขตเลือกเขา
 เลือยออก ออกนอกเขตเขาเช่นมาอย่าง
 ท่านไม่หมายความว่าสิ่ง ไม่เรียกว่าสิ่ง
 ซึ่งท่านเจ้าโรอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจ



ว่าท่านหมายความว่าอย่างไร ส่วนธรรม-
ชาติสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น มนุษย์สัตว์อะไร
เป็นของธรรมชาติทั้งนั้น เมื่อเรียนแล้ว
เมื่อท่าน มาแก้หลักการ ของ วิทยาลัย ให้
เปลี่ยนแปลง เช่นนี้ ก้าว ความ พยายาม
ไปหมด ในพระราชกฤษฎีกา ทงที่ข้าพเจ้า
กราบเรียนแล้ว ให้พระฉนวนเหตุผลที่
กรรมวิธีการอัน ข้าพเจ้าพยายามที่จะ
คล้อยตามที่สุดและไม่อยากที่จะโต้แย้ง
ประการใด แต่ว่าถ้าปล่อยไปพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ ปล่อยให้ตาม วางของคณะ
กรรมการ แล้วจะเสียหายเสียความ
ยุติธรรม เสียความมุ่งหมายของรัฐบาล
เพราะฉะนั้นการที่กรรมการ แก่เช่น
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขออนุญาต ให้ เสนอ ไปตามร่างเดิม
ของรัฐบาล

หลวงประภคมนตรีสาร (กรรมา
ธิการ) : กรรมการก็ไม่มีมติประสงค์
จะนำหลักหลักไหนอะไร ก็ยกท่านสมาชิก
ทุกสังกัดอย่างก็กรรมการ ไม่ใช่
คณะข้าพเจ้าหรือว่าทุกคณะที่พวกมัน
ก็เห็นแค่เพียงรับบัญชาจากสถาน รับ
มอบหมายจากสถาน ให้ไปทำงานชั้นหนึ่ง

และเมื่อไปทำแล้วมันกว่าอย่างนั้นถูกอย่าง
นั้นถูกนำมาเสนอข้อสภา กรรมวิธีการ
คณะข้าพเจ้ากล่าวแทนท่านประธาน ได้
ว่าเราไม่ได้ออกแพ้นะ เราเสนอมา
สภาเห็นว่าเรากำลังไปปรับไว้ ถ้าเห็น
ว่าดีก็ขอ ใ้ไปปรับ วนจ ้อย่าง ที่ท่าน
สมาชิกคัดค้าน แต่ในการที่จะกล่าวไว้
เราต้อง มี ข้อพจนานุกรม ใน ทุกกรณี
เพราะรัฐบาลได้ประกาศแล้วว่าภาษาไทย
นั้นให้เขียนไปตามพจนานุกรม ๗ นั้นเป็น
ภาษาไทยทั่วไปท่านทั้งหลาย ที่เราใช้
กันทั่ว ๆ ไป พอถึงศัพท์เทคนิคโดย
เฉพาะในกฎหมาย ในวิทยาศาสตร์ ใน
แพทย์ ในอะไรก็ตามเราก็ต้องมองว่า
ศัพท์นั้นในเรื่องนั้นควรจะหมายความว่า
อย่างไร มีเช่นนั้นแล้วละก็เราจะไปคิด
คำใหม่ก็ได้ อะไรก็ได้ คำใน
วิทยาศาสตร์ ท่าน ไปทไปพลิกแล้ว
ไปเทียบพจนานุกรมว่าความหมาย
ที่ไปกันคนละเรื่อง ในเรื่องที่จะไร
เป็นสิ่งที่ ไม่ใช่สิ่งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเห็นระ
พอ อยู่ใน ความวินิจฉัย ของ สมาชิกได้
แล้วว่าจะไรควรจะเป็นอะไร ที่ขอกราบ
เรียน น ขอ ปรบ ความ เข้าใจ ว่า อะไร ทั้ง



หลายในเชิงข้อเสนอของกรรมาธิการและ
 ภาวะต่อหลังวาระ ขาดคำ มาก แล้วว่าจะ
 มากแล้วอย่าไปเถลไถลเราคบหาความ
 ไม่ถูก ทางที่ถูกเราตั้งกรรมาธิการไป
 ทำมัน ก็พอไปตรวจความส่งอะไรก็ชอบ
 ถูกต้องหรือยัง หรือเหมาะสมควรอย่าง
 มีอะไรเหมาะกว่า อย่างนั้นถ้าพูดถึงรัฐ
 ข้าราชการกรรมาธิการคนแต่ละคนก็มีผู้
 แทนรัฐบาลเข้าไปนั่ง ไซ้ไซ้แรง มีผู้เชี่ยวชาญ
 ชาญทางเกษตร ทางป่าไม้ ทางอะไร
 มาชี้แจงมาช่วยกันทำงานทั้งนั้น และ
 ถ้าพูดถึงวาระรัฐบาลแล้วประธานกรรมาธิ
 ภากรคนละกรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตรเป็นประธาน ท่านคงไม่ปล่อยให้
 พวกกรรมาธิการคนเมียพระราชบัญญัติ
 นั้นผิดความประสงค์ของรัฐบาลเป็นแน่
 ส่วนอะไรก็อะไรดูในเรื่องถ้อยคำนั้น
 เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เห็นจะไม่ใช่วเ
 นโยบายแน่ จึงขอกราบเรียนให้ทราบไว้
 อย่างนี้

นายเล็ก จุณณานนท์ : ททาน
 กรรมาธิการแสดงว่า การที่ไปชี้แจง
 ดูเขา ห้วย หนอง คูคลอง ของอะไรทาง
 ความว่างเดิมของรัฐบาลออกนั้น ก็โดย

เหตุที่มพระราชบัญญัติ ทัดโดย บัญญัติ
 ถ้อยคำเหล่านี้ไว้แล้ว และได้มีท่าน
 สมาชิกฝ่ายค้านคนหนึ่งได้บอกว่า ความ
 หมายใน พระราชบัญญัติ ทัดนั้น จะนำม
 ไซ้ไซ้ในความหมายในวาระที่พิพของ
 พระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็น
 พ้องควยและข้าพเจ้าเชื่อว่านักคศาสตร์
 หรือโรงศาลก็คงแปลว่าวาระที่พิพ
 ในกฎหมายไทยไซ้แต่เฉพาะในกฎหมาย
 นั้นเท่านั้นนำมาไซ้ในกฎหมายถ้อย
 หนึ่งไม่ได้เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรรมา
 ธิการ มีความเห็น ไซ้ใน ทางว่า ถ้อยคำ
 เหล่านี้ ไม่อยู่ในพระราชบัญญัติทัด
 แล้ว ถ้านำมาใช้ในกฎหมายนี้แล้ว
 ข้าพเจ้าคิดว่าเห็นความเข้าใจผิด นอก
 จากนั้นที่ท่านกรรมาธิการแจ้งข้อไปว่า
 ได้มีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 บัญญัติไว้ว่า ถ้าไม่มีกฎหมายจะ
 ประมวลแก้คดี โทษนั้น ให้ไซ้บทกฎหมายที่
 "ใกล้เคียง" ท่านจึงเห็นว่าโดยอาศัย
 หลักกฎหมายประมวลกฎหมายแพ่งและ
 พาณิชย์ขอมนำมาไซ้ในพระราชบัญญัติ
 นี้ได้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเห็นความเข้าใจ
 ผิดข้อ เพราะเหตุว่า วั้งอยู่ในประ-

มวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยบัญญัติไว้ดังนี้ คือว่าถ้าหากว่าไม่มีบทกฎหมายที่ยกข้อยกเว้นไว้ ท่านก็ให้ใช้บทกฎหมายที่ใกล้เคียง และยังมีข้อ ข้อยกเว้นว่า ถ้าไม่มีบทกฎหมายที่ใกล้เคียงท่านก็ให้ใช้ข้อยุติประเพณี ซึ่งความมุ่งหมายในการที่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยบัญญัตินั้น เป็นความมุ่งหมาย และเจตนารมณ์เฉพาะ ในกรณีแห่งเท่านั้น คือว่าว่าถึงความรับผิดชอบของบุคคลในส่วนแห่งว่าถึงความสัมพันธ์ของครอบครัว ว่าถึงการรวมครอบครัว แต่จะเอากฎหมายที่บัญญัติไว้ในส่วนคดีอาญาแล้ว ก็เอาหลักในประมวลกฎหมายแพ่งมาใช้ด้วย ก็นั่น ข้าพเจ้าก็ความกนศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้เข้าใจเช่นนั้น เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าถ้าจะเข้าใจเช่นนั้นด้วย ท่านต้องเข้าใจว่า ถ้าหากว่าบทกฎหมายจะมาปรับกันนั้นไม่ผิดก็ ท่านจึงให้ใช้ข้อยุติประเพณีมาใช้ในพระราชบัญญัติคนทวิการนหรือ ซึ่งไม่ควร จะเป็น อย่างนั้น ส่วนในข้อยกข้อยกเว้น "สิ่ง" นั้น หมายความว่า "สิ่ง" เท่านั้น ข้าพเจ้า

เห็นว่า จะ หมายความว่า เช่น นี้ ไม่ ได้ เพราะเหตุว่า "สิ่ง" นั้น "สิ่ง" นั้น เป็นความหมายที่ตรงเข้าไปจนละอย่าง ที่เกี่ยวข้อง "ธรรมชาติ" ตามธรรมชาติ ก็คือ เข้าใจว่าสิ่งๆ นั้นเอง เพราะฉะนั้น หากว่า "สิ่ง" นั้น ธรรมชาติ มารวมกัน หมายความว่า "สิ่ง" ก็เป็นความเข้าใจที่ไม่ตรงกับความหมายเมออีก แต่ ถ้าหากว่าท่านจะถือว่า "สิ่ง" นั้นเป็นสิ่งที่ข้อยกเว้น ถ้าเช่นนั้นท่านไม่ท่านไม่ได้วิเคราะห์ศัพท์คำว่า "สิ่ง" ธรรมชาติ" หมายความว่าอะไรไว้ในพระราชบัญญัติคนเสียด้วย และนอกจากนั้นคำว่า "ธรรมชาติ" ในกรณีการแก้ไขข้อกฎหมายที่แก้ไขออกหมดทั้งแก้ไขพระราชบัญญัติจนกระทั่งในมาตรา ๔ ข้อ ๒๓ "ธรรมชาติ" เท่านั้น ท่านก็ขัดคำว่า "ธรรมชาติ" ก็หมายความว่า ท่านไม่มีความประสงค์ที่จะเอาธรรมชาติมารวมกันทั้งนั้น เช่นนี้ เหมือนเช่นนั้น ท่านไม่ท่านมาบัญญัติว่า "สิ่ง" ธรรมชาติ" อีก ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ส่วนที่ท่านยกว่า การรวมการว่าสิ่งๆ นั้นว่าถ้าจะคงบรร-

ขายไปทุกอย่าง ๆ แล้วจะต้องเสีย
 เวลาคนคิด ออกนาน หรือจะต้องตั้งกอง
 วิจัยอะไรอย่างนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ผู้ร่าง
 กฎหมายทุกคนก็จะต้องเห็นถึงความม
 ในทางวิจัย คือวิจัยว่าเราจะวิเคราะห์ห
 คัพท์อย่างไรจึงจะให้มีความเหมาะสม
 และให้เข้าไปในประเภทเดียวกันคือว่า
 เมื่อกัน ก็รวมลงสิ่งทั้งหลาย ๆ ที่กัน
 เช่นข้อบังคับของศาลของเหล่านี้เป็นต้น
 แล้วว่าท่านทำไม่จะมาดูโทษเอาไว้สิ่ง
 ธรรมชาติทั้งหมดกันเป็นต้น ถ้าหากว่า
 มีความหมายกว้างขวางเช่นนั้นแล้วละก็
 คนที่ไปเที่ยวธรรมชาติอุทยานที่มบขอนา
 รอนไปพักผ่อนมาอาจก็ผิดแล้วหรือว่า
 ไปพักผ่อนในสวนมากันนั้นก็ผิด เรา
 ย่อมลงไปในพื้นที่ ไปหาประโยชน์เอา
 ชาติก็ผิดอีก นั้นความกว้างขวางทำให้
 ความหมายของคำเสียไปเช่นนี้ข้าพเจ้า
 จึงไม่เห็นด้วย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
 โทษก็ปรากฏกันมาพอสมควรแล้ว ท่าน
 ไปข้าพเจ้าจะขอมติจากสมาชิกทุกท่าน
 ว่าใครเห็นพ้องยกยอกรรมวิธีการใดแก่

ไข โปรทยกมธชิน
 (มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
 ท่านผู้ใดเห็นว่าควรยื่นไปตามร่างเดิม
 โปรทยกมธชิน
 (มีสมาชิกยกมือ ๗๔ คน)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
 ส่วนมากแล้วท่าน เห็นอันว่าคงยื่นไป
 ตามร่างเดิม

นายเล็ก จุณยานนท์: ข้าพเจ้า
 รู้สึกว่าถ้าหากว่า เปลี่ยนความหมาย
 ของคำว่า "กติก" เป็นไปตามร่างเดิม
 จะต้องเข้าใจว่าเราจะมีการเปลี่ยนแปลง
 อีกมากในพระราชบัญญัติกฤษฎีกา
 ปรึกษาราชการแผ่นดินถ้าหากว่ากรรมการ
 ปรึกษาราชการแผ่นดินใหม่ ถ้าหากว่ากรรมการ
 ปรึกษาราชการแผ่นดิน การที่จะต้องมาอภิปรายกัน
 เป็นราย มาตราอัน อารยะ ต้องเสีย เวลา
 นาน

หลวงประกอบนิติสาร(กรรมมา
 ธิการ) : การแก้ไขสถานที่ ไม่กระทบ
 กระเทือนถึงมาตราอื่นครับ

นายสมภพ โทษระกิตยะ: ตาม
 ที่ท่านกรรมการได้แถลงว่ากรรมการได้



ว่า “ก” นั้นไม่กระทบกระเทือนถึง มาตราอื่นนั้นหาเช่นนี้นั้นไม่ ถ้าพิจารณา มาตรา ๑๘ แล้วจะเห็นว่ากระทบ กระเทือนมาก โดยเฉพาะมาตรา ๑๘ นั้น (๔) แก่คำว่า “ก” เช่น ก็น อะไรต่าง ๆ ผมเห็นว่าควรจะได้มีการ พิจารณาเสียใหม่และนอกจากนี้พิจารณา ควบคู่ไปก็ยังมีคำอีกหลายคำที่กระทบ กระทบมาอีกจะขอเสนอให้กรรมาธิการ พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

หลวงประกอบนิติสาร (กรรมา ธิการ) : ยังไม่ถึงมาตรา ๑๘ เวลาว ิจารณากันตามระเบียบไปหรืออย่างไร กรรมาธิการได้ไม่ถึงแล้วขอว่ากรรมา ธิการ เห็น ว่า ไม่ กระทบ กระ เทือน กับ มาตราอื่น ท่านสมาชิกว่ากระทบกระ เทือนที่มาตรา ๑๘ ก็น่าจะไว้พิจารณา เมื่อถึงมาตรา ๑๘ ถ้าไม่เช่นนั้นเราก้ ไม่ปฏิบัติความซึ่งกัน

ประธานสภาฯ รัฐธรรมนูญ: ก็พิจารณาไปตามลำดับมาตรา สำหรับ มาตรา ๔ นั้นไม่มีผู้ใดอภิปรายหรือ (ไม่มี สมาชิกก็มีความเห็นเช่นอย่างอื่น)

ประธานสภาฯ รัฐธรรมนูญ: เมื่อไม่มีข้อขอให้เสขธิการอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง เสขธิการ วิชาการแทนเสขธิการ สภาฯ) : มาตรา ๕ ไม่มีมีการแก้ไข หมวด ๑ การกำหนดบทกั้นให้เช่นรัฐธรรมนูญที่กั้นแห่งชาติ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้น ใหม่ มาตรา ๕ ตวิ กรรมาธิการเพิ่ม ขึ้นใหม่ มาตรา ๕ จัตวา กรรมาธิการ เพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๑ ทวิ คณะกรรมา ธิการกฤษฎาณแห่งชาติกรรมาธิการเพิ่มขึ้น ใหม่มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖ ตวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖ จัตวา กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖ เบญจ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖ ฉ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ กรรมาชิ- ภากรคัดออก



คือให้รวมไปตั้งที่ไต่สวนไว้ในคำว่า
 “ทัศน” ควบเหมือนอย่างร่างเดิม แล้ว
 นอกจากนั้นก็เพื่อประหยัดเวลาของสภา
 กระผมก็ใคร่จะขอเสนอให้แก้ไขใน
 อนุบทต่อไป คือเรื่องเกี่ยวกับคำว่า
 “ปล่อยปละละเลย” (๑๖) นานหรือปล่อย
 ปละละเลยเข้าไป คำว่า “ปล่อยปละละเลย”
 กรรมการไม่คัดออก เลยไม่เข้าใจ
 ว่าคำว่า “ปล่อยปละละเลย” หมายถึงอะไร ซึ่ง
 ในร่างเดิมเขาหมายถึง โศ และ แกะ
 และสัตว์ ทนถาคุดเข้าไปคือคำว่า “น
 สัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเขาไป” อีก
 ความยากนี้ คือคล้ายกับว่าปล่อยปละละเลย
 สัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะไม่เหมือนกัน ที่
 ฝรั่งคล้ายกัน เพราะว่าปล่อยปละละเลย
 ถึงสัตว์เลี้ยง แล้วเมื่อกรรมการไปตัด
 คำว่า “ปล่อยปละละเลย” ในคำว่าเคราะห์พิพ
 ออก แต่มาปล่อยไว้ในร่างมาตรา ๑๖
 นั้น ก็เห็นว่าควรที่จะแก้ไขตัดคำว่า
 “ปล่อยปละละเลย” ออก ใช้คำว่า “สัตว์”
 อย่างเดียว หรือจะคงคำว่า “ปล่อยปละละเลย”
 ไว้ สักแล้วแต่สภาจะพิจารณา

หลวงประกอบนิติสาร (กรร-
 มาธิการ) : ในส่วนที่เกี่ยวกับอนุมาตรา
 ๕ ที่ท่านสมาชิกเห็นว่าควรจะใช้คำว่า
 “ทัศน” ไม่ใช่ “คน” นั้น กรรมการ
 เห็นว่าอนุมาตราที่ท่านต้องการกลบ
 ร่างเดิม คือร่างเดิมมี “ทัศน” ที่
 ทกรวดี และททราช ตามชื่อของคณะ
 ตัวสมาชิกไม่ได้บัญญัติไว้ สมาชิก
 สิทธิอลปราชไคโดยขอให้กลบร่างเดิม
 การขอให้กลบร่างเดิมต้องกลบร่าง
 เดิมทั้งหมด ไม่ใช่ว่าร่างเดิมคำเดียว
 หรืออะไรอย่างนั้น นั่นคือยังยกขึ้น
 อย่างนั้น ขอประทานโทษ ข้าพเจ้า
 ไม่ได้มาขอชมที่ประชุมในเรื่องนี้ของ
 คณะเพื่อทำความเข้าใจกันเสียก่อน เพราะ
 ฉะนั้นถ้าท่านจะขอแก้ไขเพียงคำว่า
 “ทัศน” เป็น “ทัศน” หรือ
 “สภาพทัศน” ส่วนคำว่า “ทัศน ทกรวดี
 ททราช” ท่านไม่แยงคงตัดคำว่า “
 ออก” อย่างนี้ไม่ถูกต้องตามชื่อของ
 ความจริงถ้าหากินโดยเฉยขาดตามชื่อ
 ของคณะแล้วคงจากกันทั้งมาตราเลย แต่



ว่าไปเพื่อให้สมประโยชน์ ข้าพเจ้าก็
 ว่า ว่าเพียงอนามาตรากังไค้ แต่ว่า
 รมมาแก้คำว่า คน เป็น ทกน คำ
 เดียว แต่ทกน ทกรวก ททรวายนน
 ให้เขียนไปทามกรรมาธิการน ข้าพเจ้า
 สงสัยว่าข้อขบคองไม่ถนัดนักใหญ่ทกน
 ไค้ คราวนการทกรรมาธิการแก้
 มาตรา ๔ เป็นแกกน หิน กรวก ทรวาย
 น กรรมาธิการใครขอกรวยเรียนชแจง
 ว่าเป็นคนละเรื่องยกทกน แต่พทลง
 ทกนแล้วเขียนคนใหญ่รวมทุกสิ่งทุกอย่าง
 อย่างที่สภาแก้ไขแล้ว ทนอง คลอง บง
 ะไรหมดคน คำว่า "ทำให้เสื่อมสภาพ"
 นั้นมันจะเลยไม่มีความหมายอะไร ไป
 ทำให้เสื่อมสภาพไปหมดทงทกน ทง
 ซอยเขต มันทำไม่ได้ แทนทำให้ทว
 คินนชกนนั้นเสื่อมสภาพ เช่นเขียนคนว่า
 พุกกนจ่าย ๆ กรรมาธิการเวลาประชุม
 กนกันถกลงทเดยว ซยรชยนค้เขาไปใน
 อทชานแห่งซาค นกัระไปถายนามน
 เครอง ในนนักเฮานามน เครอง เกลงไป
 คิน ซอง เขาณ เตมไปคย นามน เครอง
 เป็นอันตรวยแก้กนไม่ หรือลงไปในนา

ก็เป็นอันตรวยแก้ปลานกัระไรน อย่างน
 กรรมาธิการก็ว่า แกกน หิน กรวก
 ทรวาย แต่ส่วนนามนอยอกมาทรวานง
 ซงจะเห็นได้ ทาอันตรวยแก้ทงนวิ อย
 ใน ๔ ทว ทน พุกเฉพาเรทวคิน ไทย
 มนคาง ๆ กน ๆ มนคากบคาง ๆ อย่าง
 เพราะความมุ่งหมายแก้กน แกนเอชกน
 ไม่ใช่แก้กนโดยส่วนรวม อย่าง
 นนประการแรก ประการที่ ๒ ทานสนใจ
 ในคำว่า "ปศุสัตว์ กยสัตว์เลี้ยง สัตว
 พาหนะ" อันใคร่ขอทาคความเข้าใจ
 กน ปศุสัตว์น ในพจนานกรมว่าอย่างไร
 นสำหรับทวชาวพอลมแล้ว แต่ปศุสัตว์
 ในกฎหมายอาชญาณ โค ลอ แพะ แกะ
 ปศุสัตว์นตรงนภภาษาองกฤษววยสัตของฟ
 พาสเจอร์ (Beast of Pasture) คอชพวก
 กนหลวากนพนธ พชระไรพวงน ปศุสัตว์
 ไม่ใช่สัตว์เลี้ยง สัตวเลี้ยงกอชางจำพวก
 สุนัข พวกแมว พวกระไรเหล่าน
 สัตวพาหนะก็พวกลากพวกชุงพวกช้ แต่
 วังรังอยุสัตว์บางช้นก็อาจจะเป็นทงสัตว์
 พาหนะและเขียนปศุสัตว์ มนรวมกันไค้
 แต่ไม่เสมอไป กรรมาธิการเห็นว่า



เรื่อง "ปลุสตัว" สัตว์พาหนะเป็นเรื่องราวเดิม กรรมาธิการไม่ได้อีกคนใหม่ก็เพียงขอทำความเข้าใจ แต่ว่าเกณฑ์จะแก้ไขไม่ได้

พลโท ไสว ดวงมณี: เมื่อกันมีสมาชิกเสนอข้อแก้คำว่า "ที่นี้" ให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาลนั้น และได้มีสมาชิกเสนอขอให้คณะกรรมการกลับไปพิจารณาใหม่ ท่านสมาชิกก็เสนอว่า ควรจะให้พิจารณาเรื่องมาตราต่อไป มีสมาชิกอีกท่านหนึ่งก็เสนอว่าควรจะได้พิจารณาใหม่ เพราะว่ามันจะไปกระทบมาตรา ๑๘ ซึ่งเราพิจารณาอยู่บนที่นั่นสมาชิกก็อธิบายความหมายของ "ปลุสตัว" ตลอดกันสัปดาห์ คำว่า "ปลุสตัว" ทั้งกรรมการอ้างว่าไม่อยู่ในกฎหมาย ลักษณะ อาญา นั้นจริง ก็มิบัญญัติไว้ตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๗ แต่กฎหมายลักษณะ อาญา ฉบับนี้ก็ได้ยกเลิกไปแล้ว เพราะฉะนั้น คำว่า "ปลุสตัว" ในกฎหมายลักษณะอาญาก็ไม่มีความหมาย ก็เป็นอันเลิกไป ส่วนประมวลอาญาใหม่นั้น มิได้บัญญัติคำว่า

"ปลุสตัว" ไว้ เมื่อมิได้บัญญัติคำว่า "ปลุสตัว" ไว้หมายความว่าอะไรแล้ว คณะกรรมาธิการคิดว่า "ปลุสตัว" ในร่างฉบับนี้คล้ายกันก็เสียความหมายไป เมื่อเสียความหมายก็เลยไม่รู้ว่า "ปลุสตัว" คืออะไร . . .

ประธานสภาว่า รัฐธรรมนูญ: เกี่ยวข้อง ๆ ในเรื่อง "ปลุสตัว" สัตว์เลี้ยงก็ (๘) หรือ (๑๐) ตามร่างเดิมกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข ไม่มีใครแปรญัตติเอาไว้

พล ไสว ดวงมณี: ก็กรรมาธิการไปตีความหมายคำว่า "ปลุสตัว" ออกเสียจนครบมันก็กระทบกัน ความหมายคำว่า "ปลุสตัว" ซึ่งกรรมาธิการตีออกทั้งหมดมันก็เสียความหมายไป ด้วยซึ่งทั้งหมดเสนอหมายความว่าขอให้ยืนยันตามที่สมาชิกได้เสนอว่าควรให้คณะกรรมการไปตีเสียใหม่ให้เรียบร้อย เพราะว่ามันมันไม่เรียบร้อย ทั้งที่สมาชิกได้ยกปัญหามาแล้ว

นายเล็ก จุณณานนท์ : ใน
 วนพฤหัสยกอน ข้าพเจ้าได้เคยพดล
 เรื่องของขบถ กัมมสาชกเถื่อนข้าพเจ้า
 ว่าอย่าเอาของขบถมาพดลขบถเลย แต่
 ในวนนิกโตพง กรรมาธิการ ท่าน อ่างฮิช
 บง คับ มาพดล ว่าการ พิจารณา จะ ต้อง
 พิจารณาทั้งมาตรา ข้าพเจ้ารู้สึกขบถ
 ทว่าขอขบถกัมมสาชกเถื่อนมาแล้ว ท
 แต่ข้าพเจ้าจะกล่าวคือเป็นข้าพเจ้าก็อยาก
 จะขอนำไปเพื่อความเข้าใจอันนี้ ไม่ใช่
 ว่าการพิจารณาธิการผิดหรือไม่ ก็ขอ
 คำว่าสัจจน ในวเคราะห์คดีพดลโดยขอไว้
 แล้ว ก็หมายความว่าสัจทุกขณิก กัมม
 หมายความว่าสัจทุกขณิกแล้วละก็ ใน
 มาตรา ๑๘๓ นั้นเหตุผลอะไร จะต้องมา
 แยกว่าปลัดทวนหรือปลัดทวนรองอีก ใช่คำ
 ว่าสัจทวนเคยยกพอแล้ว หรือข้อ
 ๑๐๐ จะไปนำรวมไว้ในข้อ ๑๐๐ ก็ได้ คือ
 ข้าพเจ้า ไม่อยากจะให้มาตราอื่น ออกไป
 โดยต้อง ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงเป็น อย่าง
 นั้น

หลวงประภคมนตรีสาร (กรร
 มาธิการ) : ข้าพเจ้าไม่อยากจะนำข้อ
 ขบถนั้นมาพดล แต่ว่าอยากจะทำความ
 เข้าใจกัน และไม่ได้ถือโอกาสเอาข้อ

ขบถมาเป็นเครื่องทระยของควาจริง
 ของท่านสมาชิกทั้งหลาย เพราะได้
 เรียบแล้วสิ่งอะไรก็กรร มาธิการ เสนอ
 เสนอเป็นความเห็น เห็นอย่างทกรรมา
 ธิการเห็นว่าการจะยื่นขึ้นนั้น - กรรมา
 ธิการ ย่อม เคารพมติ ของ สภาเต็ม
 เพราะถือความเป็นระเบียบใช้สภา แต่คณะ
 ภากรวย ใช้ ทั้ง หลาย ก็ ต้อง ระเบียบ เทาที่
 สามารถจะทำได้ ถ้าสภามีความประสงค์
 จะว่า แต่ว่าขอไทย ไม่ใช่ทำ ไม่ใช่เจ้า
 พดลในหลัก ไม่ใช่ทำท่านสมาชิก ไปขอ
 อย่างอย่างนั้น ไม่ใช่แต่เพียงว่าส่ง
 ร่างน กถย ไปให้กรร มาธิการ พิจารณา
 ใหม่เลย คงกรรมาธิการชุดใหม่ขบถ
 เลย นพดลจนวารสภา ข้าพเจ้า
 ไม่ใช่ทำท่าน ทนททานสมาชิกผู้หนึ่ง
 ทกเรื่องปลัดทวน ท่านหนึ่งทกเรื่องทก
 ท่านหนึ่งทกนทกนทกปลัดทวน อีกท่านหนึ่ง
 สนยสนนเฉพาะเรื่องปลัดทวน ข้าพเจ้า
 อยากจะขอกราบเรียนว่า เราเรา พิจารณา
 ทกนททวอปลัดทวนกันนั้น ก็น่าจะว่ากัน
 เป็นเรื่อง ๆ ไปมีละเนน มันปนกันหมด
 ทนขอไปโปรดรับทราบว่ามาตรา ๑๘๓ น
 คำว่าปลัดทวนอันนี้ น่าหรือปลัดทวน
 เข้าไป อัน ๑๐๐ น่าสัจทวนหรือสัจทวน

พำหนะเข้าไป เว้นแต่ใ้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับกำหนดโดยอนุมาตรา ๓๖ ของกฎกระทรวงการคลังแยกเป็น ๒ วิธี ๑ ความจริงว่างเคิมเขากันแยกมา เพราะไทยมันค่างกัน และต้องการวิรูวอย่างหนึ่งมีการอนุญาตให้ อย่างหนึ่งอนุญาตไม่ได้ ทันตาพุดกลางว่าควมาตรา ๑๘ อนุ ๘ หรือ ๑๐ เองนี้ อนุ ๘ นี้กฎกระทรวงการไม่ได้แต่ต้องเลข ร่างของรัฐบาลเป็นมาอย่างไรเป็นอย่างนั้น แต่ก็เห็นความจริงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งทักท้วงว่ากฎกระทรวงการไปตัดทอนนิยามคำว่าปศุสัตว์เขาออกไปทำไม กฎหมายอาญาเขาเลิกนิยามแล้ว ร.ศ. ๑๒๗ นิยามไว้จริง ข้อกฎหมายการก็ไม่เคย แต่กฎกระทรวงการคิดว่านิยามคำว่าปศุสัตว์หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ และสุกรนี้ กฎกระทรวงการเห็นว่าคำว่าโคกระบือปศุสัตว์เป็น ภาษาธรรมคาที่คนเข้าใจกันแล้ว ไม่ต้องไปนิยามและก็สารสำคัญอะไรมาจากเขาก็ไม่มี มติอนุมาตรา ๑๘ เพียงอนุมาตราเดียว คืออนุมาตรา ๑๘ ไม่ใช่ใช้โดยทั่วไป ธรรมดาเราจะนิยามอะไรแล้วก็ต้องใช้บ่อย ๆ ในพระราชบัญญัตินั้น คำว่าปศุสัตว์ในความวิง สุกกร ไม่ใช่ปศุสัตว์เพราะ ไม่ได้กิน

หญ้า โค กระบือ แพะ แกะนี้เป็นปศุสัตว์ ความจริงยังมีลา อารจะมัสถ์ตัวอื่นอีกที่เป็นปศุ คอฟ พาสเจอร์ (beast of pasture) เป็นปศุสัตว์ แต่ว่ากฎกระทรวงการท่านหนึ่งบอกว่า ในพจนานุกรม มีนิยามไว้แล้วว่าปศุสัตว์คืออะไร ใช้ภาษาธรรมดาตามนัยและ ปศุสัตว์ ระบุเป็นอะไรก็ตาม น้อย่าง

พลเอกสุรจิต จารุเศรณี (ประธานกรรมการ) : กระผมมีความเห็นแต่ว่า ในฐานที่ไม่ใช่ผู้ชำนาญทางข้อบังคับและในกฎหมาย เกี่ยวกันมบัญญัติแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือว่า คำว่า “ปศุสัตว์” กรรมการได้ไปตัดคำนิยามออกไปเสียในมาตราต้น แล้วก็มากล่าวคำว่า “ปศุสัตว์” ไว้ในมาตรา ๑๘ (๘) ด้วยเหตุผลเช่นนี้ ระวังจะปล่อยให้สภากลางมติให้เอาร่างพระราชบัญญัตินั้น กลับส่งมากรรมการไปร่างใหม่กระนั้น หรือ ทางสภาถามเห็นทางที่จะแก้ไขได้ โดยวิธีอื่น ระบุใหม่ กระผมเองก็ไม่ทราบ ขอเสนอต่อสภาพิจารณา คือ คณะกรรมการเห็นว่า เมื่อสมาชิกชี้แจงแก้คำจำกัด คำว่า “ปศุสัตว์” เท่านั้น โดยที่คณะกรรมการได้ไปตัดออกเสีย

แล้วก็เพียงเขามากล่าวไว้ในมาตรา ๑๘๘
(๘) ความบกพร่องมีเท่านั้น จะลงกับ
เป็นสาเหตุให้ต้องสั่งร่างพระราชบัญญัติ
นั้น กลับไปให้กรรมาธิการพิจารณาใหม่
หรือไม่ กระผมเสนอให้พิจารณา เป็น
ข้อสังเกตด้วย

นายเล็ก จุณณานนท์ : ตามที่
ท่านประธานกรรมาธิการได้แถลงเจตนารมณ์
ไว้ถือว่าเป็น ความบกพร่องที่ขอยกข้อยกเว้น
ความผิดเห็น เปรอบว่าถ้าจะแก้โลกแก้ไข
ซึ่งเขาไม่เห็นด้วย ถ้าหากว่ากรรมา
ธิการเห็นพ้องกับข้าพเจ้าว่า เราคว
ข้อ ๘ ออก แล้วก็ไปรวมกับข้อ ๑๐ เสีย
และโดยที่คำว่าสัดส่วนหมายความว่าสัดส่วน
ทุกอันคืออยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราไม่ของ
ไปขอกว่าสัดส่วนหรือสัดส่วนเลขหรือส่ว
พาหะ เพราะฉะนั้นในข้อ ๑๐ เราจึง
บัญญัติว่านำสัดส่วนเข้าไปในอุทยานแห่ง
ชาติหรือใน อุทยาน อย่างนี้ กพอจะไปได้
กรรมัง

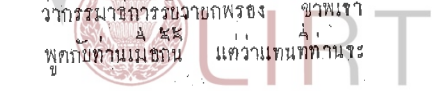
ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
แก้ไม่ได้ เพราะเป็นร่างเดิมของรัฐบาล

นายเล็ก จุณณานนท์ : ถ้า
กรรมาธิการจะขอมแก้ แล้วสถานการณ์
อนุมัติจะได้อใหม่

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :

กรรมาธิการยอมหรือไม่ยอม

หลวงประจวบคีธสาร (กรร
มาธิการ) : ขอ ให้เรา ยื่น ไปดู
มาตรา ๔ คำขยาม "บุคคล" นั้น
กรรมาธิการคัดค้าน ขอโทษ อนุมาตรา
๕ ที่คัดค้านว่า "(๕) บุคคล
หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ
และสุกร" อันกรรมาธิการคัดค้าน
แล้วก็ตามแต่ถ้าหากจะแก้ไข ข้อ ๕
ที่ประชุมเห็นได้ผ่านมาตรา ๔ ไปแล้ว ก็
หมายความว่าเห็นชอบแล้ว ก็เป็นอัน
คัดออกไปแล้ว ตามที่ท่านหวังมาตรา
๑๘๘ (๘) ก็มาตรา ๑๘๘ (๘)
กรรมาธิการไม่แก้ไขอะไร ก็การที่
กรรมาธิการจะบอกว่า คัดค้านตามท่านไป
แก้ในทันที กรรมาธิการก็ได้ปรึกษากัน
เหมือนกัน ที่ท่านรัฐมนตรีเป็นประธาน
กรรมาธิการเรียนแก่ท่านว่า ถ้ามัน
บกพร่องเพียงแค่นั้น เป็นการสมควร
แล้วหรือ ที่จะสั่งให้กรรมาธิการ
พิจารณาใหม่ ท่านหมายความว่า ตามที่
ท่านสมาชิกผู้หนึ่งว่า ไม่ใช่หมายความว่า
ว่ากรรมาธิการจะขอยกข้อยกเว้น ขัดแย้ง
ทุกกับท่านเหมือนกัน แต่ว่าแทนที่ท่านจะ



ลภขิน ท่านบอกว่า โห้ข้าพเจ้าลภขิน
 ชนเจตเถระ คราวนี้ คำว่า “ปลื้มตัว”
 นั้น ถ้ามันอยู่ต่างหากกันแล้วก็นำเขาไป
 รวมกัน นั่นก็ เป็นเรื่องยิ่งใหญ่ของ
 ไปวางอัคราไทยใหม่ เพราะไทยมัน
 ต่างกัน อันหนึ่งทำไปโดยใครช้อนญาติ
 ไทหาได้ อีกอันหนึ่งช้อนญาติทำไม่ได้
 เพราะว่าในที่สุดก็การแล้ว กรรมวิธีการ
 เห็นว่า การที่จะปลื้ม โด่ กระบอ
 แพะ และ ชะไรพวกนั้น เข้าไปรวบรวมชาติ
 ออกันนั้น จะไปกันคนไม่หมด อะไรหมด
 เพราะพวกนั้นเกินอัตราย เราจึงห้าม
 เกกชาต ตามอนุมาตรา ๘ สมมติว่า
 อนุมาตรา ๑๐ พลกสัตว์เลี้ยงธรรมา
 เจ้าของกรุง สัตว์พาหนะเจ้าของกษ
 ณะไรเหล่านี้ จึงได้ยอมให้เขาไปได้
 คุยการอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่
 ซึ่งหมายความว่า ปฏิบัติตามระเบียบ
 หมายความว่ามีการอนุญาตให้กันได้
 ให้เขาไปทำอะไรอย่าง ซึ่งมันต่างกัน
 ไปรวมกันไม่ได้ ถ้ารวมกันยังกันหมด
 แทนจะยอมไปเต็ม “ปลื้มตัว” ใน
 มาตรา ๔ ก็เห็นจะเป็นการผิดสมมติฐาน
 เพราะว่าคนคนนั้นรับยอมยกแล้ว เวียง
 มันอยู่นางของขอความเรียนให้ทราบ ไม่

ใช่หรือคงอะไร เพราะว่ากรรมวิธีการ
 ก็ถือว่า ทุกท่านพลกชนมาอภิปรายจะ
 ช่วยให้ร่างพระราชบัญญัติกัน เพราะ
 ฉะนั้นแทนที่กรรมวิธีการ จะนำปลื้ม
 มาเห็นเคือง หรือจะต่อสู้ ควรมีควมก
 ถาน กรรมวิธีการ สักข้อคนทุกครั้ง
 พลกชน มาช่วยกัน ทักท้วง เพศให้พระ
 ราชบัญญัติกัน แต่ว่าเสียใจเห็นด้วย
 ไม่ได้

นายเล็ก จุลณานนท์ : ตาม
 ททาน กรรมวิธีการ โด่กล่าวเมื่อก่อนก็
 เหมือนจะเป็นการยอมรับว่าการททานคำ
 ว่า “ปลื้มตัว” ไปก็อาจจะมาขัดกับ
 มาตราอื่นเหมือนกัน แต่ว่ากรรมวิธีการ
 เห็นว่าเมื่อผ่านไปแล้วก็ไม่ได้ ถ้า
 หากว่า จะแก้ไข ขบัสรรค ทั้งที่ ทาน กรรม
 วิธีการ แลลงนี้ กระผมคิดว่า จะเป็นกร
 ติงชันมาก ถ้าหากว่ากรรมวิธีการจะ
 งดเว้นไปก็พิจารณาออกก็จริง

นายมนูญ บริสุทธิ์ : บัญหา
 ที่โต้เถียงกันเกี่ยวกับคำว่า ปลื้มตัว สัตว์
 เลี้ยง สัตว์พาหนะ ซึ่งความจริงในร่าง
 ทกรรมวิธีการทำมาไม่ได้มีการแก้ไข
 อะไรบ้างร่างเดิมและความหมายของคำ
 ว่าสัตว์ต่าง ๆ เหล่านี้จะหมายอย่างไร

แม้แต่ไม่มีวิเคราะห์ศพทวิภักดิ์เชียวก็
กฎหมายนั้น เขาคงจะมีสิทธิบัญญัติ
พิจารณาได้ว่าอะไรเป็นศักดิ์อะไร
เป็นสัตว์เลี้ยง อะไรเป็นสัตว์พาหนะ
เพราะฉะนั้น ไม่มีความจำเป็นอะไร
ต้องแก้ไข

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการ วิชาการแทน เลขาธิการ
สภา) : มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑

นายเล็ก จณณานนท์ : ขาพเจ้า
ขอความกรุณาที่ข่าเป็น จะต้องแสดง
ความไม่เห็นด้วยใน มาตรา ๒๐ นอก
ครึ่งหนึ่ง คือมาตรา ๒๐ นั้นความร่างเดิม
มีเจตนารมณ์อยู่ ว่าถ้าหากว่าใดกระทำ
ให้หลักเขต ข้ายเคร่งหมายที่ใดแสดง
ไว้ในบริเวณ อุทยาน แห่งชาติ เคลื่อนที่
หรือข้ายคลึงกระทำไม่ได้ แต่ว่า
กรรมการแก้ไขในกลายเป็นมีความ
กว้างขวางเกินไป คือกรรมการแก้ไข
ว่าห้ามมิให้บุคคลใดกระทำให้หลักเขต
ข้าย หรือเคร่งหมาย อัน ซึ่ง พนักงาน
เจ้าหน้าที่ เจตนา ความพระราชบัญญัติ
เคลื่อนที่ลงเล่นเสียหยา ถ้าหากว่า
ขึ้นไป ความร่างที่กรรมการแก้ไขมา

เช่นแล้วขาพเจ้าไปเที่ยวในอุทยานแห่ง
ชาตินั้นมีข้ายที่ขาพเจ้าทำไว้ แต่
ขาพเจ้าไม่ได้ไปขี้ เขาว่างไว้ขาพเจ้า
ไปขี้ขี้ เคลื่อนที่ ผลก็ตาม มาตรา
ซึ่ง ตามร่างเดิม เขาไม่ประสงค์เช่น
เขาประสงค์เฉพาะ เขาเคลื่อนที่ตรงที่
เจ้าพนักงานไปขี้ไปแล้ว ไม่ใช่ไปวาง
ไว้เฉย ๆ ทำให้เคลื่อนที่ผิด เพราะ
ฉะนั้น ขาพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นไปตาม
ร่างเดิม

หลวงประกอบนิติสาร (กรร-
มาธิการ) : ประธานกรรมาธิการได้
เรียน ต่อที่ประชุม ตั้งแต่ต้น แล้วว่าร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้แก้ไขมาก เพื่อให้
สอดคล้องกับทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
พระราชบัญญัติ สวงและคุ้มครองสัตว์
ป่าซึ่งสถานที่ใดก็ตามเห็นชอบประกาศ
ใช้เป็นกฎหมายไปแล้วเมื่อไม่นานมานี้
มาตรา ๒๐ นั้นเป็น มาตราหนึ่ง ซึ่ง
กรรมาธิการแก้ไขให้เหมือนกันไม่ใช่
เพียงคล้ายกัน ให้เหมือนกันกับ
บัญญัติ ในพระราชบัญญัติ สัตว์ป่า
ด้วย การที่บุคคลไปทำลายหลักเขตข้าย
หมาย ที่ทางราชการได้ประกาศไว้ว่าเป็น
เขตสงวนพันธุ์สัตว์ ป่านสมเด็จพระเจ้า

โศก ในร่างเดิม ครองหนึ่งทะเล เวศกว่า
พหุขบขาะอะไร แล้วเปลี่ยนเป็น เขตสงวน
พันธุ์สัตว์ป่า มีเขตหมาย มีเครื่องหมาย
อันเหมือนกัน พนักงาน เจ้าหน้าที่จะ
เหมือนกันและห้ามทำทะเลอันที่ไหล
เลือนไหลเสียหยาเหมือนกัน ไร่ประโยชน์
ขอเรียนว่าอย่างนี้

นายเล็ก จุณณานนท์ : ขาพเจ้า

ไม่ได้นำ พระราชบัญญัติ สงวนสัตว์มา
เทียบเคียงกับมาตรา แต่ว่ากรณีจะ
เป็นประการใดก็ตาม ถ้าหากว่าจะเปล
ลยคำคำนี้ ในมาตรา ๓๐ ขบัญญัติไว้
เช่นกรณี ผลล อย่างที่ ขาพเจ้าได้ยกตัว
อย่าง คือว่าหลักเขตชาย หรือเครื่องหมาย
เราพนักงานทั่วชนแล้ว ใครไป
เคลื่อนที่ไม่ได้ทั้งนั้น ซึ่งกฎหมายพระ
บัญญัติ เช่นนั้น ขาพเจ้าคิดว่า ไม่ใช้
เจตนารมณ์ ของ พระราชบัญญัติ
เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติมีความ
ประสงค์แล้ว เครื่องหมายนั้นได้ไปยก
หรือได้ไปแสดงเขตอะไรไว้แล้วก็ตาม
ไม่ให้ใครไปดองไปย้าย ไม่ใช่หมาย
รวมไปดองว่า พอทำเป็นเครื่องหมาย
มาใครเคลื่อนที่ไม่ได้

หลวงประกอบนิติสาร (กรร
มาธิการ) : กรรมาธิการ ไม่มีอะไร

แข็งแรงมากไปกว่า ในพระราชบัญญัติ
สัตว์ป่ามีรัฐมนตรีเกษมศานต์กับสุรกาย
การ เจ้าหน้าที่ชดเชยพวกปลุกเหมือน
กัน ถ้าไปบัญญัติคำสั่งตราจะต้อง
ไปแจ้งว่าพระราชบัญญัตินี้ ใช้คำว่า
อย่างนั้น พระราชบัญญัติในใช้ตัว
อย่างนี้ คำว่าทำทะเลอันที่ไหล
เลือนลงว่าย้ายหรืออะไรเหล่านั้น ถ้าข
รยมนตรีไปจนกระเด็นอย่าง ขาพเจ้า
คิดว่ามันไม่ใช่ทำให้เคลื่อนที่ ไม่ใช่
จงใจทำ เป็นความผิดฐานอื่น คนละ
เรื่อง แล้วพระราชบัญญัติสัตว์ป่าใช้มา
อย่างนี้ ขยเรียนท่านนี้ไม่แดงอะไร

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:
ขงยन्छนใหม่

นายเล็ก จุณณานนท์ : ขาพเจ้า
ขอยยन्छนตวงค์เดิม

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:
เพราะฉะนั้นขอมตคตขที่ประชุมว่า.....

หลวงประกอบนิติสาร (กรร
มาธิการ) : ขอโทษที่ขาพเจเรียนว่า
ไม่มีอะไรแข็งแรง เพราะ คำว่าร่างเดิม
न्छนन्छนไหนไปตามร่างเดิมทำสภก
ไรยन्छนคห้ง ถ้าร่างเดิมหมายความว่า
ร่างเดิมทุกตัวออกขที่ปรากฏว่าได้ขคค
ขคค ถ้าร่างเดิมแล้วคำว่า ขรวมขคค

อุทยานแห่งชาติ” ก็คงเอาไว้อย่างแล้ว
ก็จะยกย่องเราผ่านไปแล้ว เพราะคำว่า
“ธรรมชาติ” เราเอาออกทุกแห่ง

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ท่าน ผู้ใด เห็น พ้อง คืบกับกรรมาธิการ
ไปรษณีย์

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ท่าน ผู้ใด เห็น ว่า ควร เป็น ไปตามร่างเดิม
ที่รัฐบาลเสนอมา ไปรษณีย์

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
เรียน ชันว่า คง เป็น ไป ตามที่ กรรมาธิการ
แก้ไข ขอให้ เลขาธิการ อ่าน ต่อ ไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการ รักษาการแทน เลขาธิการ
สภาฯ) : มาตรา ๒๑ คณะกรรมาธิการ
แก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา
๒๓ กรรมาธิการที่ออก มาตรา ๒๔
มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ ๓ ทีวี กรรมาธิการ
เพิ่มเติม หมวด ๓ ยี่สิบสี่ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗ กรรมาธิการที่ออก
หมวด ๔ ยกคำหนักโทษ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙

มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒
กรรมาธิการที่ออก มาตรา ๓๓ มีการ
แก้ไข มาตรา ๓๓ ๓ ทีวี กรรมาธิการ
เพิ่มเติม หมวด ๓ ยี่สิบสี่ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
รายการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อ ไป
ในพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอ
มติที่ประชุมว่า สมควรจะประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ในทันที
หรือไม่ ท่านผู้ใด เห็น ว่า ควร
ประกาศใช้ ในทันที
หรือไม่ ไปรษณีย์

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ท่านผู้ใด ไม่เห็นด้วย ไปรษณีย์

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เห็น ว่า ให้ ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ในทันที
หรือไม่ ไปรษณีย์
ต่อ ไปรษณีย์ วาระที่ ๔ ร่าง
พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๘๒๘/๒๕๐๔

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะกรรมการเป็นต้น) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อดู

พิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายเกษม ศิริพิทักษ์
๒. หม่อมเจ้าทองประกาศรี ทองใหญ่
๓. นายบรรเจิด ชลวิจิตร
๔. นายประยูร กาญจนกุล
๕. พันเอก พร ธนภูมิ
๖. ชุนส์ารวมาตราชกิจ
๗. นายเสกกล บุนนชัย
๘. พระยารรภการยชนพนธ์
๙. พลโท อัมพร จันทกานนท์

ที่ประชุมกรรมการวิสามัญได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการ และนายเสกกล

บุนนชัย เป็นเลขาธิการกรรมการ



ขัตติยคุณ คณะกรรมการไต่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
กราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตราพระราชบัญญัติ
นี้ไว้เป็นอันคง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พระยาอรรถการีย์พรหมศิริ
(พระยาอรรถการีย์พรหมศิริ)
ประธานกรรมการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

ตามบทประชุมสภากรรมาธิการวิสามัญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่...) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
นั้น ขัดกันได้นำขึ้นพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก พระยาอรรถการีย์พรหมศิริ เป็นประธานกรรมาธิการ และนายเสกสรรค์ บุณยชัยศิริ เป็นเลขานุการกรรมาธิการ
๒. ผู้ก่อกองรัฐมนตรีมอบหมายให้ส่งแทน คือ นายสง่า สัตถิพงศ์
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผลแปรญัตติ
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ข้อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

”

มาตรา ๑ - ๔

”

มาตรา ๕ - ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข



LIART

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๒

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ หรือเหมือนกันกับเครื่องหมายการค้าเจ้าของอื่นใดมาจดทะเบียนไว้แล้วเพื่อสินค้าราวเดียวกัน หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายเช่นที่วางเงินลงบัญชีว่าเป็นการลงสาธารณชน หรือถ้านายทะเบียนเห็นว่ากรมได้ยื่นไปต่อนายทะเบียนแห่ง พระราชบัญญัติ ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนและให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่รับจดทะเบียนนั้นไปให้นายทะเบียนทราบ

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่รับจดทะเบียน ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๘ ที่ได้ยื่นต่อนายทะเบียน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เครื่องหมายการค้าที่ต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเดียวกัน หรือเกือบเหมือนกันสำหรับสินค้าเดียวกัน หรือชนิดเดียวกันให้แก่หลายเจ้าของก็ได้ โดยมีหรือไม่มีเงื่อนไขและข้อจำกัดในวิสัยหรือเขตที่แห่งการใช้ หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นควรกำหนด



การส่งรับจดทะเบียนโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัด หรือการส่งไม่รับ
จดทะเบียน ในนายทะเบียนแจ้งเจ้าของเครื่องหมายการค้าซึ่งใช้ขอจดทะเบียน
ทราบเป็นหนังสือ

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือแจ้ง จากนายทะเบียน ตาม ความใน
วรรคสองเจ้าของ เครื่องหมาย การค้า ดังกล่าว มีสิทธิขอทบทวนคำสั่งของนายทะเบียน
ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตาม มาตรา ๑๕๕ ทวิ โดยยื่นค่อนนายทะเบียน

มาตรา ๑๕๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๕ ถ้าในเครื่องหมายการค้า มีสิ่งใดที่ใช้กันสามัญในการ
ค้าขาย หรือมีลักษณะไม่ยิ่งยวดเพราะว่าเป็นของสินค้าอัน ก่อนที่นายทะเบียนรับ
จดทะเบียนหรือไม่ นายทะเบียนจะสั่ง ให้ผู้ขอทะเบียนแสดงปฏิกิริยาว่า ไม่ขอ
ถือเป็นที่สิทธิของตนแต่ผูกไว้ที่จะใช้ส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนแห่งเครื่องหมายนั้นหรือ
ทั้งหมดหรือบางภาคแห่งสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย ที่นายทะเบียนเห็นว่าผู้ขอ
ทะเบียนไม่ควรเป็นเจ้าของแต่ผูกไว้ หรือจะสั่ง ให้แสดงปฏิกิริยาอย่างอื่นตามที่
เห็นว่าควรแสดง เพื่อกำหนดเขตแห่งสิทธิของเจ้าของในการจดทะเบียนนั้นก็ได้
แต่คำสั่งซึ่งผู้ขอขึ้นลงไว้ในทะเบียนนั้นไม่กระทบถึง สิทธิ แห่งเจ้าของ โดยประการ
อันมีได้ เช่นข้อยูหา เนื่อง แก่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเจ้าของ ให้ คำแสดง
ปฏิกิริยานั้น

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน ผู้ขอ
ทะเบียนมีสิทธิขอทบทวนคำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า
ตาม มาตรา ๑๕๕ ทวิ โดยยื่นค่อนนายทะเบียน”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๗ ทวิ มาตรา ๑๕๗ ทวิ
มาตรา ๑๕๗ จัตวา และมาตรา ๑๕๗ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พุทธศักราช ๒๔๗๔

“มาตรา ๑๕๗ ทวิ ให้มีคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ประกอบด้วยสมาชิก



กรมทะเบียนการค้าเป็นประธาน และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง
อย่างน้อยสี่คน อย่างมากหกคน

กรรมการเครื่องหมายการค้าซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราว
ละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๕๓ ตรี คณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
(๑) วินิจฉัยอุทธรณ์ความผิดมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ และ

มาตรา ๒๒๒ ที่โดยนิตินายทะเบียน ในกรณีที่เกิดกรรมการเห็นสมควรให้รับจดทะเบียน คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัดในพลเขตแห่งการโฆษณา หรือข้อจำกัดอื่น หรือระงับเปลี่ยนแปลงข้อจำกัดของนายทะเบียนตามความเห็นสมควรก็ได้

(๒) ส่งฟ้องถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เห็นว่ามีผิดก่อนโฆษณาแห่งรัฐ

มาตรา ๑๕๔ ตรีว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง
ของมาตรา ๑๕๔ ตรี กรรมการเครื่องหมายการค้าซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้น
จากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไร้ประโยชน์จากราคาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิด

ที่บัญญัติโทษ หรือความผิดอื่นใดที่กระทำโดยประมาท

กรรมการเครื่องหมายการค้าซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน กรรมการซึ่งไต่ถามแจ้ง
ทั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๕๕ เบญจ ในการประชุมของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าทุก
คราว ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดซึ่ง
องค์ประชุม หากประธานไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการเลือกกรรมการควบคุม
คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมแทน



การวินิจฉัยของประชุมใหญ่เสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งใหม่
เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออก
เสียงเพิ่มอีกหนึ่งเสียงหนึ่ง เช่นเสียงข้าง

ความหมายหรือคำสั่งของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าไทยเป็นหลัก

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย
การค้าตามมาตรา ๒๑ ผู้ที่กระทำความผิดกฏระเบียบเครื่องหมาย
การค้าก่อนจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงแก้ไข

ให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้ขอจดทะเบียนโดยไม่ชักช้า และ
ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำคัดค้านนั้น ผู้ขอจดทะเบียนต้องยื่นคำโต้
แย้งแถลงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียน ถ้ามีใ้กระทรวงตกลงว่าผู้
ขอจดทะเบียนตรงคำสั่งขอจดทะเบียนของตน

ถ้าผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งดังกล่าวมาแล้ว ให้นายทะเบียนส่งสำเนา
คำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า นายทะเบียนจะให้ทั้งสองฝ่ายมาแถลง
การณืให้ฟังก่อน แล้วให้ความหมายก็ได้

เมื่อนายทะเบียนได้ให้ความหมายแล้ว ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
แจ้งความวินิจฉัยของนายทะเบียน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(๑) ระขอทวงคืนความหมายต่อคณะกรรมการ เครื่องหมาย การค้าตามมาตรา
๑๘ ทวงคืน เมื่อใดขอทวงแล้ว ผู้ขอทวงจะดำเนินคดีทางศาลในกรณียกเว้น
มิได้ หรือ

(๒) จะนำคดีไปสู่ศาลก็ได้ และให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนถึงการ
นำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเวลากังกล่าวด้วย

ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใดแจ้งและแสดงหลักฐานให้นายทะเบียนทราบว่าได้นำคดี
ไปสู่ศาลแล้ว ให้นายทะเบียนรอฟังคำพิพากษาของศาล



ถ้ามีใตมีการอุทธรณ์ความวินิจฉัยของนายทะเบียน หรือนำคดีไปสู่ศาลภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว จึงขอที่ระอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า
หรือนำคดีไปสู่ศาลยื่นอุทธรณ์ไป

มาตรา ๘๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๕ ผู้ใดแสดงเครื่องหมายการค้าที่ระบุว่าเป็นเครื่องหมาย
ของนายทะเบียนแล้ว หรือขายหรือเสนอขายสินค้าซึ่งมีเครื่องหมายที่เรียกว่า
เป็นเท็จเช่นว่ามาน ค่องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

สินค้าที่ใช้เครื่องหมายที่ตามวรรคก่อนนั้น ใ้ถือว่าหมดลงโทษ
ตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๐ ให้ลดข้ออุทธรณ์ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา
๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่โดยน

ไว้ก่อนนทพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังมีใ้วินิจฉัย (ให้) เป็นอุทธรณ์คำสั่งของ
นายทะเบียน (เช่นขอไทยไม่ซกษา) ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า
(เพื่อวินิจฉัย) ตามพระราชบัญญัตินี้

(มาตรา ๑๑ ผู้ใ้โดยนคำคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา
๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ใ้ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และนายทะเบียนยังมีใ้วินิจฉัย ให้ลดข้อเป็นการยื่นคำ
คัดค้านตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช
๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ) (ให้)

มาตรา ๑๒ กำหนดเวลาสำหรับยื่นอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๑๖
มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช
๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแก้ไขเพิ่มเติม
พุทศักราช ๒๔๗๖ กำหนดเวลายื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน (ตามมาตรา ๒๒



(ก) กำหนดเวลาให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งต่อศาลชั้นต้นในการขอจดทะเบียน และกำหนดเวลาการยื่นคำโต้แย้งต่อศาลชั้นต้น (วรรคท้าย) ของมาตรา ๒๒ (ก) มาตรา ๒๒ (ค) และมาตรา ๒๒ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๕ ภายหลังมีคำสั่งลงกฤษฎีกาของพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยยังคงใช้บังคับตามความมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ตกลงและพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการรักษาการตามพระราชบัญญัติ

.....

ประธานสภาข้าราชการรวมบุญ :
ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาข้าราชการรวมบุญ :
คณะกรรมการมีอะไร จะแถลงเพิ่มเติมบ้างไหม

นายเสกถ บุญยัมมูตี (กรร
มาธิการ) : คณะกรรมการไม่มี
เรื่องอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาข้าราชการรวมบุญ :
ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการ
สภา ฯ) : ร่างพระราชบัญญัติของ

หมายการค้า (ฉบับ...) พ.ศ.
ข้อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕
มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘
มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑
กรรมาธิการคัดออก มาตรา ๑๒ มี
การแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
 ข้าราชการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ก็
 ไป เห็น การ พิจารณาใน วาระที่ ๓
 ข้าพเจ้าขอคัดข้อที่ประชุมว่า สมควร
 ทระประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 เป็นกฎหมายต่อไปให้หรือไม่ ท่านผู้
 เห็นสมควรทระ ประกาศใช้เป็นกฎหมาย
 ใดต่อไป โปรดยกมือขึ้น
 (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
 ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)
 ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
 ส่วนมากแล้วท่านก็เห็นอนว่ามติที่ประชุ
 มให้ประกาศใช้ร่าง พระราช บัญญัติฉบับ
 ใช้เป็นกฎหมายใดต่อไป
 ข้อโปรดเขยวาระที่ ๕ ร่างพระ
 ราชบัญญัติข้อบุคคล พ.ศ. คณะ
 รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๒๐๐๘/๒๕๐๔ วันที่ ๑๕ ส.ค. ๐๔

เวลา ๑๑.๑๕ น.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สผ. ๘๔๕๗/๒๕๐๔

สำนักงานรัฐมนตรี

๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติข้อบุคคล พ.ศ.

กราวยเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สัทส่งมาควย ร่างพระราชบัญญัติข้อบุคคล พ.ศ.

ควยคณะรัฐมนตรีไปประชุมปรึกษาลงมติ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติข้อบุคคล

พ.ศ. ต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภา

ขอสั่งเห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวขอข้างต้น - พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาวาระรัฐธรรมนุญในฐานะรัฐสภา
ประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยั้ง
(ลงชื่อ) จอมพล ส. ธนะรัชต์
(สฤษดิ์ ธนะรัชต์)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติข้อบุคคล พ.ศ.

หลักการ

เพื่อปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติข้อบุคคลเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่การจดทะเบียน การขอเปลี่ยนแปลงชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล และการขอร่วม
ชื่อสกุลตามกฎหมายเดิม ยังไม่เป็นความสะดวก และไม่เหมาะสมกับสถานการณ์
ในปัจจุบัน สมควรระประับปรุงเสียใหม่ เพื่อให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วและเป็นการ
เหมาะสมยิ่งขึ้น



LIRT

(ตำนาน)

ร่างพระราชบัญญัติชอบุคคล

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยชอบุคคล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติชอบุคคลนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติชอบุคคล พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติชอบุคคลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัตินานนามสกุล พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
- (๒) พระราชกำหนดขนานนามสกุลเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๕
- (๓) พระราชบัญญัตินานนามสกุล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๔) พระราชบัญญัติชอบุคคล พุทธศักราช ๒๔๘๔

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติชอบุคคล หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติชอบุคคลนี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติชอบุคคลแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ชื่อตัว” หมายความว่า ชื่อประจำบุคคล

“ชื่อรอง” หมายความว่า ชื่อประกอบชื่อกับชื่อตัว

“ชื่อสกุล” หมายความว่า ชื่อประจำวงศ์สกุล

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนท้องที่ นายทะเบียนจังหวัดหรือ
นายทะเบียนกลาง ซึ่งรัฐมนตรีได้ทรงไทยัญญัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยต้องมีชื่อตัวและชื่อสกุล และระมชื่อรอง
ก็ได้

มาตรา ๖ ชื่อตัว หรือชื่อรอง จะต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับ
พระปรมาภิไธยพระนามของพระราชัน หรือราชทินนาม และต้องไม่ขัดต่อความสงบ
เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อน การตั้งชื่อตัวหรือชื่อรอง ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ผู้ซึ่งใคร่ขอพระราชทานบรรดาศักดิ์ หรือเคยใคร่ขอพระราชทาน
บรรดาศักดิ์แต่ได้ถูกถอดบรรดาศักดิ์นั้นโดยมิได้ถูกถอด ะใช้ราชทินนามตาม
บรรดาศักดิ์นั้นเช่นชื่อตัวหรือชื่อรองก็ได้

มาตรา ๘ ชื่อสกุลจะต้อง

(๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของพระ
ราชัน หรือราชทินนาม

(๒) ไม่เหมือนนายชื่อสกุลใดขอพระราชทานจากพระมหากษัตริย์ หรือชื่อ
สกุลที่ใคร่ขอทะเบียนไว้แล้ว

(๓) ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) มีอักษรไม่เกินกว่าสี่พยัญชนะ เว้นแต่กรณีใช้ราชทินนามตามมาตรา ๖ ๐

เพื่อประโยชน์แห่งวรกก่อน การตั้งชื่อสกุลให้เป็นที่มาหลักเกณฑ์ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ชื่อสกุลใดที่ใดจดทะเบียนหรือได้ใช้ไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้ต่อไป

ในกรณีบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย

- (๑) ยังไม่เคยมีชื่อสกุล หรือชื่อสกุลถูกเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๑๘
- (๒) มีชื่อสกุลใช้ไปแล้ว แต่ยังมีใครจดทะเบียน หรือ
- (๓) มีชื่อสกุลผ่านมาตรา ๘

ถ้าหัวหน้าครอบครัวนั้น หรือบุคคลนั้น ประสงค์จะทะเบียนตั้งชื่อสกุลให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

เมื่อใครยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งชื่อสกุล ให้นายทะเบียนท้องที่ประกาศโฆษณาไว้ล่วงหน้ากรออาเภอและเทศมณฑล มีกำหนดเวลาสี่ท้าววน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน แล้วเสนอต่อไปตามลำดับพร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี รนลงนายทะเบียนกลาง

เมื่อใครขออนุญาตจากนายทะเบียนกลางแล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่จดทะเบียนชื่อสกุลนั้น และออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุลให้แก่ผู้นั้น

มาตรา ๑๐ หัวหน้าครอบครัวซึ่งมีชื่อสกุลใดจดทะเบียนแล้ว จะอนุญาตให้บุคคลอื่นซึ่งมีสัญชาติไทยใช้ชื่อสกุลของตนก็ได้

มาตรา ๑๑ หญิงมีสามี ให้ใช้ชื่อสกุลของสามี

มาตรา ๑๒ หญิงหม้ายโดยกฎหมาย ให้กลับไปใช้ชื่อสกุลของตนได้ใช้ขณะ

พักการสมรส

มาตรา ๑๓ หญิงหม้ายโดยความตายของสามี ให้ใช้ชื่อสกุลของสามี

มาตรา ๑๔ ผู้ปกครองเลี้ยงเด็กซึ่งเกิดในราชอาณาจักร และไม่ปรากฏ
บิดามารดา หรือจกทะเบียนตั้งชื่อสกุลให้เด็กซึ่งตนอุปการะเลี้ยงดูคนใด

มาตรา ๑๕ ผู้ปกครองสถานพยาบาล สถานสังเคราะห์เด็ก หรือสถาน
รับเลี้ยงเด็ก หรือจกทะเบียนตั้งชื่อสกุลเพื่อให้บรรดาเด็กแห่งสถานนั้นใช้รวมกัน
ได้ในเมื่อเด็กนั้นเกิดในราชอาณาจักรและไม่ปรากฏบิดามารดา

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งมีชื่อตัวหรือชื่อรองอยู่แล้ว ประสงค์จะเปลี่ยนชื่อตัวหรือ
ชื่อรอง ไทยนาคำขอค่อนนายทะเบียนท้องถิ่นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมาย
ว่าด้วยการทะเบียนราษฎร พร้อมด้วยเหตุผลที่ชัด เมื่อนายทะเบียนท้องถิ่นเห็นว่า
ชื่อตัวหรือชื่อรองที่เปลี่ยนใหม่นั้น ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้อนุญาตและ
ออกหนังสือสำคัญแสดงการเปลี่ยนชื่อให้

มาตรา ๑๗ ผู้ซึ่งมีชื่อสกุลอยู่แล้วประสงค์จะขอตั้งชื่อสกุลใหม่ ไทยนาคำขอ
ค่อนนายทะเบียนท้องถิ่นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียน
ราษฎรพร้อมด้วยเหตุผลที่ชัด เมื่อนายทะเบียนท้องถิ่นเห็นว่าชื่อสกุลที่ขอตั้งใหม่นั้น
ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้นายทะเบียนท้องถิ่นประกาศโฆษณาไว้ ณ ทิวากร
อำเภอ และที่ชุมชนมีกำหนดเวลาสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นคัดค้าน
แล้วเห็นออกไปตามลำดับ พร้อมด้วยคำคัดค้านถ้ามี จนถึงนายทะเบียนกลาง

เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนกลางแล้ว ให้นายทะเบียนท้องถิ่นออก
ชื่อสกุลใหม่นั้นและออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุลให้แก่ขอ

มาตรา ๑๘ ในกรณีทิวทวนครวญครวญฎีกาใหม่บุคคลอื่นใช้ชื่อสกุลของ
ทิวทวนครวญครวญตามมาตรา ๑๐ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีชื่อสกุลอยู่แล้วหรือไม่ ให้
บุคคลนั้นใช้ชื่อสกุลนั้นยื่นคำขอพร้อมหลักฐานการอนุญาตของทิวทวนครวญครวญ
นั้นค่อนนายทะเบียนท้องถิ่นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียน
ราษฎร



เมื่อใครบอกลูกกล่าว โทนายทะเบียนท้องที่ประกาศโฆษณาไว้ ๗ วันทำการ
อำเภอและทนายชั้นมาทบทเวลาสี่ห้านาที เพื่อให้โอกาสผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้าน
แล้วยื่นข้อคัดค้านนายทะเบียนจังหวัดพร้อมด้วยคำคัดค้าน ตาม

เมื่อใครบอญาคำกล่าวทนายชั้นจังหวัดแล้ว โทนายทะเบียนท้องที่ออก
หนังสือสำคัญแสดงการมสิทธิใช้ชื่อสกุลให้แก่ผู้ขอ

มาตรา ๑๘ ชื่อสกุลที่โจทก์ทะเบียนไว้แล้ว ไม่ควรจะเป็นการทะเบียน
ตามพระราชบัญญัติคนหรือไม้ ถ้าปรากฏว่าเป็นการผ่านต่อมาตรา ๘ หรือหลักเกณฑ์
ในกฎกระทรวง โทนายทะเบียนกลางมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนนั้นเสียได้ บุคคลซึ่ง
เคยใช้ชื่อสกุลที่กฎเพิกถอนแล้วนั้น เช่นอื่นสิ้นสิทธิที่จะใช้ชื่อสกุลนั้นต่อไป

มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะใช้ราชทินนามของตน ของผู้พบการหรือของม
สืบสันตทานเป็นชื่อสกุลให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนชาน
ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร แล้วโทนายทะเบียนท้องที่นั้นเสนอข้อ
ความสำคัญมาตงนายทะเบียนกลาง

เมื่อนายทะเบียนกลางพิจารณาเห็นสมควร ให้เสนอรัฐมนตรีเพ่อนำความ
กราบบังคมทูล เมื่อใครบอพระบรมราชานุญาตแล้ว โทนายทะเบียนท้องที่จดทะเบียน
ชื่อสกุลและออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุลให้แก่ผู้ขอ

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช-
บัญญัติคน และให้มีอำนาจตงตงนายทะเบียนกับออกกฎกระทรวงกำหนดข้อควรทำ
ธรรมเนียมการออกหนังสือสำคัญแสดงการเปลี่ยนชื่อตัว หรือชื่อรอง หรือการออก
หนังสือสำคัญแสดงการมสิทธิใช้ชื่อสกุลไม่เก่นด้วยละยตีหายาท คำธรรมเนียม
การออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุลไม่เก่นด้วยละยตีหายาท คำ
ธรรมเนียมการออกใบแทนหนังสือสำคัญดังกล่าวไม่เก่นด้วยละยตีหายาท และออกกฎ
กระทรวงกำหนดการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติคน

กฎกระทรวงนี้ เมื่อใดประกาศในราชกิจจานเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้



พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงษ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ... โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ เพื่อปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติชื้อบุคคลเสียใหม่ให้ เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล โดยที่การจดทะเบียน การชื้อเปลี่ยนแปลง ชื่อ ชื่อสกุล และการ ชื้อรวมชื่อสกุล ตามกฎหมาย เดิม ยังไม่เป็นความสะดวก และไม่ เหมาะ สมกับ สถานการณ์ ใน ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเสียใหม่ เพื่อให้ได้ ความสะดวก รวดเร็ว และเป็น การ เหมาะ สมยิ่งขึ้น

พินเอก พงศ์ เกษณินันท์ : กระผมได้พิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้แล้ว ในทรรศนะของกระผมเอง รู้สึกว่าในบาง มาตรา ข้อความ ไม่ค่อย สอดคล้องกันเองบ้าง และไม่สอดคล้อง ทั่วถึงเหตุผลแห่ง เหตุการณ์ที่ รัฐบาลได้ เสนอไว้บ้าง จึงจะใคร่กราบเรียนต่อไป

เมื่อดูในมาตรา ๖ มาตรา ๘ และ มาตรา ๘ ทั้งสามมาตรานี้ ซึ่งจะเห็น ได้ว่าคำมุ่งหมายที่เขียนมากรานขึ้นมา ในสารสำคัญในมาตรา ๖ ชื่อตัว หรือ ชื่อรอง ... ต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้ คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามพระ ราชัน หรือราชทินนาม ทนสำหรับชื้อ ของบุคคลนั้น มิใช่หมายความว่า บางคนอาจ รมชื่อตัว ชื่อรอง และชื่อสกุล ทั้ง ไว้ก่อน ก่อนที่จะมีการตั้งชื่อพระปรมา-ภิไธย พระนามของพระราชันหรือราช-ทินนาม เมื่อนั้นเช่นนี้ ในมาตรา ๘ ใครเขียนไว้ว่า ให้ใช้ก่อนได้ ก็ว่าชื้อ สักได้ก็ใคร่กระเถิบหรือใคร่ชื้ออยู่แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ คงได้ชื่อไปก็ได้ ก็ไม่สอดคล้องกันกับ ความในมาตรา ๖ นั่นอย่างหนึ่ง อีก อย่างหนึ่ง

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่ใช่ เวลานั้นหรือหลักการ

พินเอก พงศ์ เกษณินันท์ : หลักการ กระผมขอรับรอง ชื่อว่าใคร จะอภิปราย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : แล้วผู้ใดทักข้อไป



นายมาลัย ขุนพินิจ : โดยทั่วไปแล้ว หลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมก็เห็นสอดคล้องกับบัญญัติที่ทรงสืบทอดอยู่บางประการ ซึ่งอันนี้ก็ยากจะขอคำอธิบายจากทางรัฐบาลคือในมาตรา ๘ สำหรับข้อ ๕ (๕) ระบอบมีลักษณะไม่เกินกว่าสิบ พยัญชนะจริงอยู่ในประการแรกการจะไปแปรรูปก็ได้ แต่ทว่ากระผมอยากทราบความมุ่งหมายเท่านั้น ว่ามุ่งหมายอะไร คือเกี่ยวข้องกับผลของการระแปรรูปการใดกระทำได้โดยถูกต้อง และอีกประการหนึ่ง สำหรับมาตรา ๑๒ นี้ กระผมก็เห็นด้วย หวังหมายโดยการขยายให้กลับไปใช้ข้อสี่ที่ตนได้ใช้ขณะทำการสมัคร อันนั้นก็ไม่ใช่ข้ออะไรสักเห็นชอบด้วย จรรยาบรรณแห่งเมธีหรือหากสามแล้ว คงจะมีสาเหตุอะไรสักอย่างหนึ่ง ซึ่งคงไปช่วยกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นกลับไปใช้นามสกุลเดิม นั้นเป็นการถูกต้อง แต่ทว่ากระผมยังข้องใจคือเกี่ยวกับบทระแปรรูป ก็เกรงว่าจะไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ ข้อ ๕ (๕) มาตรา ๘ เรื่องใช้ข้อสี่ที่ระบอบไม่

เกินกว่าสิบพยางค์ของชื่อประธานคำ ซึ่งแรงความมุ่งหมายนั้น

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : การทบทวนคดีเช่นนั้น ก็เห็นว่ายาวพอแล้ว ขอขยายไปอีกสักนิด และในทางปฏิบัติทว่าสิบพยางค์นั้น ก็น่าจะพอ แต่ถ้าท่านยังไม่พอใจก็แปรรูปก็ได้

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: เมื่อไม่เห็นว่าดี ก็อภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าขอสมัครขอประชุมว่า สมควรหรือหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรหรือหลักการไปรคกยภมชช

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคกยภมชช (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี เห็นอนว่าทประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลต้นขอคณะกรรมการ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
(รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐมนตรี
เสนอคณะกรรมการสามัญ
ชุดการปกครอง

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:
รัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการสามัญ
ชุดการปกครอง มีท่านผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เห็นอนว่าส่งคณะกรรมการ
สามัญชุดการปกครอง กำหนดการ
แปรญัตติภายในวัน

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
(รองนายกรัฐมนตรี) : แปรญัตติตาม
ข้อบังคับ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:
รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ มี
ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เห็นอนว่าให้แปรญัตติตามข้อ
บังคับ
สำหรับระเบียบวาระนั้นหมดแล้ว
ข้าพเจ้าขอเลิกการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา.



๘๔๘

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

มนูญ บริสุทธิ์	โสมเดลา ลิพลากร	ผู้ตรวจการ
น.อ. มานะ สังขวิจิตร	ฉันทนา ชานข้อม	”
พล ร.ท. ศรี คาวราช	ชคม พลอยสังวาลย์	”
น.พ.จ. ธนะโชติ	สุพงศ์ ศิวพูนเกียรติ	”
เจริญ ปันตาโร	ชญ บุดยรังค์	”
น.อ.ช. สุวรรณพุดกัน	จ้าวรงค์ โจอินน้อม	”
	สัมพันธ์ ปัทมะสุคนธ์	”

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๘/ก.ค./๒๕๐๔

สุพันธ์ จิตรดิ๊ก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แดงอินทวัฒน์

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

รองเลขาธิการ วิทยาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พล. อ.ส. สุทธิสารธนกร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร



LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand